

Selim Kaya

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.04.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam

Gözlerini yumdu
Çaresizdi
Yakamozlar savruldu etrafına
Yüreğinin derinliklerinden
Düşsü bir ateş yürüdü sulara

Bembeyaz bir örtüye saracakken
Çırpınan dalgalar
Mütemadiyen çalan
Görünmez ellerin ısrarla yumrukladığı
Billurdan bir kapıydı kalbi

İçini doldurmaya azmetmiş
Sabırsız bir çağlayandı
Fasılasız akan

Damarlarında
Unutulmuş
Masmavi bir kan
2008

Selim Kaya

Affet Bizi Rabbim

Allah'ım affet bizi,günahkar kullarını
İsyanlarımızı,umutsuzluklarımızı
Ellerimizi.gözlerimizi,kulaklarımızı
Allah'ım affet seni unuttuklarımızı
Ellerimizi saklıyoruz senden Rabbim
Huzurundayız görüyorsun halimizi
El açamıyoruz utancımızdan,ellerimiz böğrümüzde
Kıvranıp duruyoruz sıkıntılar içinde
Pişmanlıklarımızda,özürlerimizde bile
Gözlerimizi yumuyoruz Rabbim,korkuyoruz
Kulaklarımızı kapatıyoruz Rabbim
Herşeyi fasılasız işitmekten sağır
Taşıyamıyoruz,kaldıramıyoruz bunca mihneti
Günahlarımız öylesine ağır

Nefsimizi öyle yücelttik ki,bize hükümdar oldu
Senin sevmediklerini dost edindik kendimize
Onlar bize arkadaş,onlar bize yar oldu
Senin sevdiklerine yüz çevirdik,kapılarımızı kapattık
Dengeler değişti,huzur gitti,düzen bozuldu
Zemin ayaklarımızın altındam kayar oldu
Ümitlerimiz,sevdalarımız,birliğimiz vardı
Ne depremler yaşadık,tarümar oldu

Eşref-i mahlukattır diye yarattın bizi
Akıl verdin,duygu verdin,idrak verdin
Adaleti tesis için rehberler gönderdin
İşte kitap,işte kalem,işte yol,işte ufuk
İşte dünya nimetleri,bağlar bahçeler
İyi kötüyü,güzel ve çirkini ayıramadık
O kadar kolaydı ki Rabbim anlayamadık
Nehy'i,ma'rufu hala kavrayamadık

Bir felaket asrı yaşıyoruz,elbet öncesi var
Hüsrundayız,bataktayız,zarardayız
Yavaş yavaş eriyen buzdağları gibi
Kayboldu samimiyetimiz,buharlaştı ve tükendi
Yeni hurafeler,yeni putlar türedi
Yollar açıldı üzerinde öldürücü mayınlar
Harabeye çevirirken ruh kökümüzü,aslimızı
Öylesine vurdumduymaz,öylesine şaşkın,aciz
Bakınmaktayız etrafa ümitsiz,çaresiz
Bir kurtarıcı yok mu diye beklemekteyiz
Bir kurtarıcı,karanlığı dağıtacak bir ışık
Göremez olmuş gözlerimiz,körleşmiş idraklerimiz
Unutmuşuz geçmişe ait ne varsa
Boşalmış hafızalarımız

Rabbim,ne yaptık bugün senin için hatırlamıyoruz bile
Kim,kaç kez soruyor,kim,neyi sorguluyor
Dün neyle meşguldük,yarınlar ne getirecek
Tarlalarımız ayırık otlarıyla bezenmiş

Attığımız tohum nasıl,ne zaman yeşerecek
Rabbim,bilemiyoruz hangi uğusuzluklar
Hangi korkunç buhranlar kapımızı çalacak
Harabeye dönüyor anayurtlar,atayurtlar
Harabeye dönen nice değerler gibi
Rabbim sana ayan,Rabbim sen biliyorsun
İnsanlık nereye koşuyor,sen görüyorsun
Ateş deryası içinde yanarken coğrafyamız
Kan ve gözyaşı bırakırken bu anlamsız savaşlar
Biz nefsimizle savaşı zaten kaybetmiştik
Bizim hatalarımızdan,bizim günahlarımızdan
Rabbim,zalimlere ruhsat veriyorsun
Anlıyoruz ve inanıyoruz ki
Bizi büyük sınava çekiyorsun

Öyle derin uykulara daldık ki Allah'ım
Tanyeri ağarmış,güneş doğmuş,hala uykudayız
Kim ölü toprağı serpti üzerimize
Şormaya ne hakkımız kaldı,ne haddimiz
Üstümüze yağmur değil füze yağdıracak
Dönüp duran ve dünyamızı karartan
Zifiri karanlıklara boğan kara bulutlar
Şormaya ne hakkımız var ne haddimiz
Fail aramak yersiz,çünkü suçlu biziz
Hepimiz...Beşeriyet...On milyar insan

Tarihi yazan da,tekerrür ettiren de irade-i cüzziyemizdi
Hep yanıldı,hep aldandı,hep oyuna geldi

Sana yöneldik,lütfet,bağışla bizi
Aklımızı koru desiselerden
Uzak tut bizleri endişelerden
Savaşlardan,tuzaklardan,çirkin tezgahlardan
Muhafaza et insanlığı,lütfet Allah'ım

Bebeklerimiz beşiklerinde rahat uyusun
Bebeklerimiz ninnilerle büyüsün

Selim Kaya

Ağıt

Bekletme hekim bey masa başında
Kul kurbanın olayım,acelemiz var
Kızım hasta henüz sekiz yaşında
Kul kurbanın olayım acelemiz var

Öksürürken sanki,ciğer sökölür
Gözünden sel gibi yaşlar dökölür
Çaresiz, ümitsiz boynum bükölür
Kul kurbanın olayım acelemiz var

İşim gücüm yoktur,olmadı zaten
Çalışacak durum kalmadı zaten
Kızım bu halimi bilmedi zaten
Kul kurbanın olayım acelemiz var

Yoktur sigortamız ibraz edeyim
Senden başka kime niyaz edeyim
Çevirme kapıdan,nere gideyim
Kul kurbanın olayım acelemiz var

Meramımı dinle öyle karar ver
Bu illet kızımı perişan eder
Çocuğum,bebeğim sancıdan biter
Kul kurbanın olayım acelemiz var

Çiçektir evladım sakın solmasın
Hanemize elem,hüzün dolmasın
Okuldan,ödevden,dersten kalmasın
Kul kurbanın olayım acelemiz var

2.
Gözleri birşeyler söylüyor gibi
Kim bilir neleri özlüyor gibi
O ceylan yüreği sızlıyor gibi
Kul kurbanın olayım acelemiz var

Ah,kadersiz kızım,güzel meleğim
İşlanmış yanağın hemen sileyim
Özlemişsin elbet,ninni söyleyim
Kul kurbanın olayım acelemiz var

3.
Güneşler karardı,gökler yarıldı
İrem diyarında bir taht kuruldu
Meleğim kar beyaz şala sarıldı
Bir masum,bir güzel cenazemiz var

Selim Kaya

Ah İstanbul

(Şarkı)

Yakamozlar düşerken boğaza akşam üstü
Geceyi karşılamak çok harika bir şeydi
İstanbul çekiyorken üzerine bir örtü
İstanbul,ah İstanbul,İstanbul içimdeydi

Marmara yıldız olmuş,sanki göğe yükselmiş
Devasa bir avize 'yeditepe'ye inmiş
Sanki nurdan bahçede,güzellikler derlenmiş
Ruhumun tellerine yine mızrabın değdi

Ruhumun tellerine yine mızrabın değdi
İstanbul,ah İstanbul,İstanbul içimdeydi

Selim Kaya

Akıl Dağıtılırken

Tanrı insanlara
'Al' demiş, 'bir kepçe sana...'
'Üç kepçe sana...'
'İki kepçe de sana...'

Yetişemeyenler
Koşmuş
'Mazhar Osman'a

Selim Kaya

Akşamın Gölgesi

Bulutlara akşamın gölgesi düşmeden gitmeliyim.
Tenimin rengini görmelisiniz,tanımalsınız önce beni
Sizi tanımalıyım,anlamalıyım ne kadar bana benziyorsunuz
Ne kadar benziyorum size,bilmeliyim
En uzun gölgede bir durak var,inmeliyim o durakta
Durmalıyım orada ve helallaşmalıyım sizinle
Beti-benzi solmuş çocuklarımı avutmalıyım
Yanaklarına yağmur gibi düşen damlaları öperek
Biraz konuşmalıyız sizinle,dertleşmeyiz
Hesaba çekmek ister gibi kaybolan basiretimizi
Hiç konuşmadıklarımızı,konuşamadıklarımızı
Hatırlamaktan korktuğumuz herşeyi
Hiç bir utanç duymadan,sıkılıp çekinmeden
Çocuklarımızın gözleri önünde
Bulutlara akşamın gölgesi düşmeden gitmeliyim

Bulutlara akşamın gölgesi düşmeden gitmeliyim
Kitabesi henüz yazılmamış bir yontu gibi;başım eğik
Ağır ağır gölgemi katlayarak bir seccade gibi
Bulutlara akşamın gölgesi düşmeden gitmeliyim
2008

Selim Kaya

Anlamak İstemesen de

Taşın da yüreği vardır
Parçalar
Toz edersin
Ama
Yok edemezsin
Yaşar zerrelerde

İnsan bu
Bir garip varlık
Zulmeder öldürürsün
Sadece
Mezarları çoğaltır
Mezarlıkları büyütürsün
Yeryüzünde
Bir gün
Çıkarlar karşına
Mahşer gibi
Kafilelerle

Geleceğin aynasında
Görebilir misin
Kendini
Sen
yine de
İhmal etme
Aynalara bakmayı
Altın çerçeveli aynalara

Uçuklamış dudaklarını
Sararmış benzini
Büyüyen gözbebeklerini
Titreyen dizlerini
Farkedeceksin
İrkileceksin
Görmek
Bilmek
Anlamak
İstemesen de

Selim Kaya

Asıl Adalet

(Paul Eluard'a nazire)

İnsanlarda tek sıcak kanun
Sevgiden nefret
Nefretten dehşet
Dehşetten felâket yapmaktır

İnsanlarda tek zorlu kanun
Çeliği kılıç yapıp
Kılıçla adam boğazlamak
Barıştan savaşa koşmaktır

İnsanlarda en çirkin kanun
Yoksulluğa ve ölüme direnmek
Zayıfları sömürüp
Güçlüye boyun eğmektir

İnsanlarda tek güzel kanun
Şuyu ışık yapmak
İnsanlarda tek çirkin kanun
Başkasının ışığını
Sadistçe karartmaktır

Hep varolan kanunlardır bunlar
Yayılır, genişler, uzar gider
İhtiraslar öyle büyür ki yüreklerde
Akıl varlığını reddeder

Selim Kaya

Ay'ın Fatihi Biziz Ama

-On,dokuz,sekiz,yedi..

Gök gürültüsünü andıran bir ses,sütun gibi bir duman ve dumanın ucunda gri bir çizgi...Bir kaç saniye içinde ortalık süt liman.Halkımız sevinçle alkışlıyor olayı.Karadeniz uşakları kolbastı oynuyor.Memleketimizin her tarafında kutlamalar yapılıyor.Maviliğin bir nefeste içtiği üç uzay insanımızın içinde bulunduğu "Göktuğ 1453" gözden kayboluyor.

Samsun Uzay Üssü (SUÜ) dünyanın merkezi oldu.Radyolar hep üç Türk uzay insanından söz ediyor.Televizyon ve radyolar vasıtası ile milyonlarca meraklı, Türklerin bu muazzam başarısını bizzat gözleriyle görmek,kulaklarıyla duymak istiyor.Türk bilim insanlarının çalışmalarında geldiği son nokta gıpta ile karşılanıyor.İki kutuplu dünyanın ezeli rakipleri ABD ve Rusya uzay çalışmaları itibariyle kendilerinden fersah fersah ilerde olan Türkiye'nin başarısını kendi halklarından gizliyor.Televizyon ve radyo yayınlarının ülkelerinde izlenmesini engelliyorlar.ABD başkanı Eisenhower ve SSCB devlet başkanı K.Voroşilov'dan çıt çıkmıyor.

Başbakan yanında TUD (Türk Uzay Dairesi) başkanı ile birlikte dünya kamuoyunu bilgilendiriyor:

-Bu başarı,kendini bilim çalışmalarına adanmış Samsun Uzay Üssü'müzün değerli personelinin ve TUD başkanlığının olduğu kadar,bilimin ve teknolojinin memleketimizi çağdaş uygarlık düzeyine çıkarmadaki katkısına inanmış olan milletimizindir.İnşaallah üç uzay insanımız Ay'a inip çalışmalarını tamamladıktan sonra Dünya'ya yeni bilgilerle döneceklerdir.Bildiğiniz gibi tek amacımız var:
İNSANLIĞIN GELECEĞİNE YATIRIM YAPMAK.

Bu arada Türk-Müslüman Ülkeler Federasyonu devlet başkanları ile beraber bilgilendirme programına iştirak eden Alman şansölyesi Konrad Adenauer bir demec veriyor:

-Bilindiği gibi Türkiye'de çalışan yüzbinlerce yurttaşımız var. Gelmek için sıra bekleyen büyük bir işçi kitlesi bulunuyor."Uzayda Yeni Hayata Hoşgeldiniz" projesi kapsamında Türk Hükümeti' nin Ay'da tesis edeceği fabrikalarda Alman işçilerine istihdam temini için Türkiye Cumhuriyeti Uzay Bakanlığı yetkilileriyle görüşmelerim sürüyor.Halkıma müjdeyi verebilirim.

Sonra,Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası tarafından Alman besteci Mozart'ın TÜRK MARŞI ve dünyaca ünlü Türk klasikleri icra ediliyor

Uzay insanlarımız büyük bir hızla ilerliyorlar Ay'a doğru.Uzay adamı İsmail Dursun (Ek görevi,Bafra Doğankaya muhtarlığı) çocukken okumuş olduğu Jules Verne'nin uzay seyahatlarıyla ilgili hikayelerini hatırlıyor.

"Hayalperest ama ileriye gören bir yazarmış" diye düşünüyor.Sonra içini bir kuşku sarıyor."Ya dönemezsek geri.Bunca çalışma ziyan mı olacak?Olsun,yine de bilim tarihine not düşmüş oluruz."

İsmail Dursun kumanda mevkiinden arkadaşlarına sesleniyor:

-Nasılsınız arkadaşlar?

Asıl görevleri Bafra'nın Doğankaya Köyünde öğretmenlik olan Nazmi ve Aydın "gayet iyi" olduklarını söylüyorlar.

-Televizyon yayını yapacağız arkadaşlar,hazır olun!

Milyonlarca insan radyo ve televizyonların başında bizi ezleyecek.

Başbakan basın toplantısı düzenliyor.Mutlaka söyleyeceği önemli şeyler var:

-Değerli arkadaşlar,dün dün de kaldı,biz bugüne bakalım.Uçak motoru dahi yapamayan

ABD ve Rusya

aklını başına alsın.Halklarından başarımızı gizlemelerine gerek yok.Her şey açık seçik ortada.Teknoloji transferinden niye korkuyorlar.Bilim insanlığın ortak değeri değil mi?

Uydumuz Göktuğ 1453 Ay'ın yörüngesine girince program gereği tur atmaya başladı.TUD'dan yani Türk Uzay Dairesinden talimat gelince de Nazmi ve Aydın ana kabinden Ay'a iniş yapacak olan "kartal"a geçtiler.Nihayet "ay örümceği" Ayın önceden tespit edilmiş alanına sorunsuz bir şekilde rahatça indi.O an uzay insanlarımız sevinç çığlığı attılar.Bu çığlık SUÜ ve TUD'de yanlış algılandı:
"Ne oluyor,bir aksilik mi var?" diye telaşa kapıldılar.
Daha sonra her şeyin yolunda gittiği görüldü.

İşte,Ay'a ayak basma,daha doğrusu Ay'ı fetih süreci başlıyordu.İlk adım Nazmi atacaktı.Tanrım,ne kadar da heyecanlıydı.Şimdi onu öğrencileri de seyrediyordu.Ay zeminine basarken ayağının sürçerek burkulmasından korkuyordu.Tam sağ ayağını medivenden aşağı dikkatlice atacakken arkadan Aydın bağırdı:

-Ne yapıyorsun kardeşim?

-Ne oldu ki? Ne yapıyorum da?

-Sağ ayağını atıyorsun.atma!

-Neden?

-Sağ sol diye ikiye bölünmüş dünyanın hangi tarafında olduğunu göstermiş oluyorsun.Sağcı diye yaftalanmak ister misin?

-Hay Allah!..Bunu düşünmemiştim.Ne yapmamı tavsiye edersin?

Aydın cevap vermekte zorlandı:

-Hangi ayağın Ay'a ayak basacağı konusu projede yoktu.Kafamızı çalıştıralım Nazmi.Sol ayağınla inmeyi denemelisin belki.

Nazmi,ne yapacağını şaşırmış bir durumda:

-O zaman da sol kanatta yer almış olmuyor muyum?Bilim tarihine "solcu uzay adamı" olarak geçmek te istemem şahsen.Bu konuşmalar yapılırken "örümcek" Ay'ın görünmeyen tarafındaydı.

Merdivende münakaşaya tutuştular. Uçsuz bucaksız bir çöl görünümündeydi Ay.Korkunç bir sessizlik vardı.Yıldızlar Dünya'da olduğu gibi yine kıpır kıpır yanıp sönüyordu.

Hangi ayağın yere basılması gerektiği mutlaka açıklığa kavuşturulmalıydı.Kumanda modülünde bulunan İsmail durumu farkedince sordu:

-Neden inmiyorsunuz?

-Hangi ayağımızla basacağız zemine?

-Dalga geçmeyin kardeşim.Çek besmeleyi,hangi ayağınızla inerseniz inin.Ne farkeder ki!

Tarihi bir kararın eşiğindeydiler.Şaşırmışlardı.Aydın:

-İyi ama benim güzel kardeşim,sağ ayağımızı kullanırsak "sağcı".sol ayağımızı kullanırsak "solcu" olarak tanıyacak gelecek nesiller bizi.

İsmail hak verdi arkadaşlarına.

Hemen Samsun Uzay Üssü'ne haber vererek,ne yapılması gerektiğini sordu.SUÜ (Samsun Uzay Üssü) komutanı "acil" kaydıyla TUD (Türk Uzay Dairesi) başkanını,TUD başkanı ise Başbakanı aradı.

Uzay insanlarımız Ay'da Dünya'dan gelecek vevabı heyecan ve sabırla beklemeye başladılar.

Başbakan bakanlar kurulu üyeleriyle birkaç toplantı yaptı.Karar veremediler.T.Büyük Millet Meclisi oturumlarda problemi enine boyuna tartıştı.maalesef bir sonuca varılamadı.Komisyonlar teşkil edildi.Hatipler ateşli konuşmalar yaptı.Konunun "mana ve ehemmiyeti"

günlerce tartışıldı.Hele bir hatibin "sağ" ve "sol" kavramlarıyla ilgili sözleri işi daha da karmaşık hale getirdi.Başka bir hatip özetle:

-Tabi ki önemli arkadaşlar mesele...Uzay adamlarımızın hangi ayaklarıyla ayak basmaları kadar önemli hiçbir konu yok müzakere etmemiz gereken."Müsademe-i efkardan hakikat" çıkacaksa üniversitelerimizden,akademisyenlerimizden,sivil toplum kuruluşlarımızdan,hemi de sağlak-solak kavramlarını iyice araştırmış olan filozoflarımızdan da görüş alalım.

Sivil toplum kuruluşlarımızdan biri ilginç bir öneriyle geldi:

-iki ayaklarıyla aynı anda atlasınlar...

Bu öneride işe yaramadı.

Aradan aylar, yıllar geçti.

Ay'a ayak basarken sağ ayağa mı yoksa sol ayağa mı öncelik verilmesi gerektiği mecliste,ailede,okulda,kahvede,sokakta,meysanlarda.

camide,kırda-bayırda,tarla-tabakta devamlı tartışıldı.

Referenduma sunuldu.Sonuç alınamadı.

Tirajı yüzbinlere ulaşan gazeteler,özellikle TRT kamuoyu oluşturamadı.Bilakis zıtlıklar daha belirgin bir hal aldı.Kavgalar,toplumsal patlamalar,huzursuzluklar arttı.Sağ ayak mı yoksa sol ayak mı önemli.

Bir türlü konu vuzuha kavuşturulamadı.

İsyanlar,ihtilaller,ıslahatlar yapıldı.

Aradan uzun yıllar geçti.

21 Temmuz 1969 günü Ay'daki Apollo 11'in astronotları,komutanları Neil Armstrong vasıtasıyla dünyaya şöyle bir mesaj gönderiyorlardı:

"Ay'da bizim kartala benzeyen bir araç var.Örümceğin merdivenlerinde sağ ayağını ileri doğru uzatmış bir adamla onu belinden sıkıca yakalamış bir başka adam görülüyor.Ne zaman buraya gelmiş olduklarını tespit edemedik.Uzay elbiseleri içinde iskeletleri farkediliyor.Ay'ın etrafında bir peyk var.habire dönüyor...Anladığımız kadarıyla Ay'a ayak basmamışlar.Yerde ayak izi yok."

31 Temmuz 1969

Bafra Gazetesi

Selim Kaya

Aynı Boyutta

erişilmezlerde bir yerlerden
kainata kuş bakışı selam
mikroskop altında galaksiler
zerreler,sistemler
acz ve iflasın ezilmişliği
nefsime ağır geldi
ağladım
bir mağlup asker karşımda
nefsim bocalıyor
mahcup

Hırçın dalgaların öfkesi dindi
Sallanan beşikte sevgi büyüyor
toprak ısınıyor,cemrelerin vakti geldi
toprak ısınıyor ve tohum
gündemi belirleyecek
tanyeri ağardığında

bu,ruhuma akan ne
sessizce
ötelere
bir iksir gibi gizemli kaynaklardan
bir büyük sırrı paylaşır gibi
gizlice
gecenin tam orta yerinden
karanlıkta açılmış ışık çiçekleri
nurdan bahçelerde uzun bir yürüyüş
dağılmış düşleri toplayarak
gerçeğin saltanatına uzanan yolları
adımlayan,binlerce ışık yılı
suya kavuşmuş çatlak dudaklarla
milyon defa şükretmek
yaşayarak kelimeleri

bu,ruhuma akan ne
sonsuz açılan kapıdan
bir türlü göremediğim ama hissettiğim
ninni...uzak akşamlardan
sımsıkı saran,kucaklayan benliğimi
kovarak
bana yabancı beni
dokunamadığım beşikten
gözyaşlarımda yüzen sevdalardan

öyle bildiğimiz ezgiler değil
bu musiki...bu duygu,büyüyen sevgi
kainatı dolduran son zerresine kadar
göz kamaştıran haleleri "Nur"un
biz teslim oluyoruz özgürlüğe
küçük dünyalarımız artık huzurlu
dün,bugün,yarın
aynı boyutta

Leyle-i Kadir
30 Mart 1992

Selim Kaya

Başladığım Yer

Neresiydi unuttum başladığım yeri
Ötesinde miydi,berisinde miydi zamanın
Kaç asır geçti,hangi coğrafya
Yönünü şaşırmış pusula gibi
Böyle mi,yoksa şöyle mi dönüyor dünya

'Burda kal,haydi demirle gemini
Unut geldiğin yeri,bir nefes al
Unut dev dalgaları,martıların sesini
Hayatı bitirdiğin yerde,burda kal'

Selim Kaya

Batıkul

Bir anlayabilse kendi encamını, önce utançtan yüzü kulak memelerine kadar kıpkırmızı kesilir, sonra aniden, alaycı bakışlara yakalanışının yarattığı şaşkınlıkla mosmor olur.

Oysa, hayır...küçücük beyninden gelen "çağdaş yaşam" sinyalleri ona tabi olduğu "güc"ün manyetiğini aşmakta güçlük çektiyor; fil gibi kalın ve duyarsız derisinde herhangi bir değişiklik meydana gelmiyor.

Sakız çiğner gibi devamlı konuştuğu halde hiç bir şey söylemediği, bitmez tükenmez bir "uğraş" sergileyerek "efor" sarfettiği halde hiç bir şey yapmadığı, başı iki elleri arasında gözleri sabit bir noktada kaldığı sürece hiç bir şey düşünmediği o kadar belli ki...

Oldurmayan ve ondurmayan dış kaynaklı bütün çağdaş yeniliklere açık tuttuğu kapısından özü-ruh kökü ile ilgili değerleri tarumar ederek nankörce dışlayan zihinsel özürlü... Bir türlü gerçekleştiremediği hayallerinin karmaşık labirentlerinde dolaşır durur da, kobaylık yapan küçük beyaz fareler kadar bile başarılı olamaz.

Efendilerinin hazırladığı planların, takip edilme ve azarlanma korkusuyla şaşmaz uygulayıcısıdır. Bölgede uluslararası holdinglerin iş takipçisi-işbirlikçisi, ayrıca haçlı-mason-siyonist çevrelerin yukarıdan icazetli elemanı olması dolayısıyla dokunulmazlığı vardır.

Atmış milyon insan kör, sağır ve dilsiz olmak zorundadır.

25 Mart 1992

Selim Kaya

Bebekler Henüz Uykularındaydı

Yakınken dönüverilecek bir yol kavşağı mıydı
Eskimiş takvim yapraklarında asılı kaldı o öykü
Ve yerlerde süründü,uçtu gitti rüzgarın önünde
Düşen bir yapraktı belki iyice sararan
Yok,hayır,sıkıntılı bir bekleyişti sadece
Uzun uzun düşünülecek gibi değildi belki
Yanlış koordinatlara kilitlenmişti,belliydi
Bir araya gelmeyen çelişkiler yumağındaki iplikler
Hani o,zamanın en ötesinde bir yerlerden
mesajı alır ve durursun
tekrar geri saymak için
yeniden başlamak için

Bir kelimeyle başlardı ve büyürdü kelime
Bir kelimeyle başlardı ve büyürdü
nerde bir
pişmanlık varsa
nerde bir nefret
nerde bir kavga
nerde bir kin
Büyürdü kelime,ve büyürdü kelime
yerle gök arasında
büyürdü kelime

Çünkü bebekler
Henüz uykularındaydı

Henüz doğmamışlardı bazıları ve
Günüşiği nedir bilmiyorlardı
Çiçek,sevgi,umut,yaprak,yürümek,koşmak
nerede sevdaların uçtuğu gökyüzü
bir daha dönmek üzere
nerede neyi yaşamak
nerede nasıl ölmek
nerede hangi bedenin üzerinden geçecek
tankların paletleri

Henüz doğmamışlardı bazıları,ve
Bebekler henüz uykularındaydı

Selim Kaya

Bekliyorum

Perdeyi aralayarak kalbimin görebildiklerine aklımla, aklımın görebildiklerine ise kalbimle ulaşmak için çaba gösteriyorum

Oysa aklımın kalbimi, kalbimin ise aklımlı görebildiği anlar daha mutlu olabileceğimi düşündüğüm halde maalesef bu "vuslat"a erişebilmek oldukça zor.

Ve...

Birinin kapısına kilit, diğerinin ayaklarına zincir vurma fikri bir istek değil, zaruret halini aldı.

Omzuma görünmez bir elin parmaklarıyla dokunarak beni uyandırmasına kadar.

Sonra, birinin kapısına vurduğum kilidi, diğerindeki zinciri kırarak "ikiliyi" daha özgürleştirecek bir yol keşfetmeye çalıştım.

İkisini de insan ayağı değmemiş bir dağ başına bıraktım.

Bekliyorum.

,

Selim Kaya

Benim Değil

(Almanya mektubu)

Kör karanlıklara değer bakışlarım
Düşlerim benim değil
Boşuna serpmeye yıldızları üzerime
Toplayamam
Ellerim benim değil

Dudaklarımdan dökülen
Ağlayıştır,yakarıştır
Saçlarım geceler gibi karadır
Bildiğin kara değil

Yeşil nedir unuttum
Boşuna müjdeleme baharı
Göremem
Gözlerim benim değil

Selim Kaya

Biat

Sigara ile aklın arasındaki ilişkiyi kavrayamıyorsan,nefsin ile aranda nasıl bir ilişki olduğunu anlamaya çalış.

Nefsin sana dedi ki:

"Ben sadece senin sağlığını mı oynuyorum?

Bir çetelesini tut bakalım,daha neler var.

Seni ne kadar üzdüğümün,perişan ettiğimin farkında değilmisin?"

"Ama,geç bunları benim sadık dostum...Boş ver.

Bundan sonra senin için önemli olan bir tek yol var.

O da bana biat ederek koşar adım hedefe doğru yürümeye devam ettiğin bu karanlık yol."

"Takma kafaya sigarayı..."

Selim Kaya

Bir Damla

Hayatımızın en büyük kavgaları,her an,ruhumuzun sessiz dünyasında yaşıyor.

Selim Kaya

Bir Diğ er Boyutta

Bir sanatkar edasıyla ruhum
Nasıl gizledi beni
İçimde bir yerlere

Kapılar anahtarlarını yitirmiş
Eşikler devasa okyanuslara açılır
Ve sular gözçukurlarımdan
Tekrar ırmaklara akar
Boşanır kılcal damarlarımdan
Masmavi bir kan

Göğüs kafesimde bir sızı
Tedirgin duygularla uyandırır
Yarım kalmış öyküleri
Beynimde hücrelerden bir orkestra
Eski gramafonlardaki şarkılardır
Çaldırır,biteviye çaldırır

Gözlerim buğulanır
Açılan pencereden içeri
Dolan kabusudur sessizliğin
Yadsımasıdır inatlaşmadan
Kendimle
Bensizliğimin

Kımıldar bilinçaltım rotasız denizaltı
Simsiyah bir kazan veya kırmızı
Altına sürülmüş kor gibi yıllar,aylar,günler
Kaynatır alyuvarlarımı perşembeler
İçimde sanki bir çığ,bir orman yangını
Sıkıca tutunduğum perdeler

İsyana hazır bir tohumun toprakla buluştuğ u Diğ er boyutunda zamanın
Sivri tırnaklı kartal pençeleri
Beynimi tırmalayıp durur
Derin uykusunda değ il mağma artık
Birazdan kudurur
Lavlarının düşlerime bulaştığı

Selim Kaya

Bir Gün Dşer Kalırız

Bir gün düşer kalırız
Yalnızlığımıza
Hatıralar
Mezar taşları gibidir
Sisli ve korkulu

Bir gün düşer kalırız
Hırçınlığımıza
Ne mavi huzur verir
Ne yeşil, umut
Ne de, kırmızı "dur" der
Durulacak yerde
Yorgundur ayaklar

Bir gün düşer kalırız
İçimizdeki sese
Söylenecek ne çok sözcük
Okunacak şiir
Anlatacak neler, saatlerce
Yaşanacak hayal
Ne çok her şey
Ne çok
Ukde

Ne çok düşer kalırız
Sevgiye ve sevdiklerimize
Gkkuşanın bütün renkleri gözlerimizde
Yakın, o kadar yakın
Ve uzak
O kadar uzak
Dostluklarımıza

Ne çok düşer kalırız
Zamanın yaşanmamış boyutuna
Oturup "yelkovan"ın üstüne
Hadi, der gibi yalvarıp yakarıp
"Akrep"ın umursamaz tembelliğine

Selim Kaya

Biyolojide Ben

Plastit'lerinle değişiveririm dört mevsim
Renk renk bir yeşil bir mavi
Bir sarı uykulara dalarım
Kroma'dan Loka'dan
İzdüşüm'lerimi seyrederim

Plastit'lerin gölgesinde kaybolurum eririm
Sakkarit'ler gibi hani
Hani Ferment'ler yaparsın ya
Gözlerinden dudaklarından
Erim o zaman biterim

Kromotin'lerden daha karışık olur
Zihnim çoğu zaman
Karyekinez, redüksiyon mahveder beni
İnsanlardan uzaklaştırır
Uğursuz Plazmoliz'ler

Ah sevgili, bilemezsin ne haldeyim şimdi
Bozulum'lar başladı son Melokül'üme dek
Bağ bozulumu değil, Hücre Bozulumu
Son kozunu oynuyor Ozmoz denen facia
Hele Turgor başlarsa dayanmaz yürek

Kalbinin en güzel köşesini bana ver sevgili
Bir Koful bulurum arada yaşamak için
Yapraklarına renk veririm sevdiğin
Çiçeklerine su
Antanyak'ların derinliğinde severim seni
Alkalit ol Nötür ol
En güzel renklerle süslerim seni

Asetabularya'nın yapraklarında gördüm seni
Rotasyon girdabındaydı gözlerin
Diyatome'lerin gölgesinden seyrettim seni
Kütün'leştim, Liglin'leştim, Mantar'laştım
Göremezsin anlayamazsın ne haldeyim
Değişiverdim birden Kromaplast'laştım

Luzuci bir ömür sürüyorum doğduğumdan beri
Grana'lar gibi tutsağım Strumaların dehlizlerinde
Günüm gecem her şey Luzuci
Kendimi bırakıyorum, çare yok
Koful'ların sonsuz boşluğuna

Aşkımız Elodea'da başladı masal gibi
Profaz'da yanmaya başladı kalbimiz
Stoplazma'sından, Hiyoplazma'sına kadar
Metafaz'da alevlendi rüzgar rüzgar
Ve Anafaz vadisinde ısındık bu ateşle
Hatırlar mısın
Islak rıhtımlarında dolaştığımız

Kumsalında
Dalgalarla kucaklaştığımız Telefaz'ı
Ve Sirkülasyo'lar ki defalarca
Hatırlar mısın
Göz göze öpüştüğümüz
Uğursuz Robert Hook'un hatırı için
Günlerce haftalarca aylarca
Süberin'leşinceye kadar seviştığımız
Ve artık yıllar sonra bile
Unutamadığımız

1962-Akpınar İlköğretmen Okulu
Ladik-Samsun

Selim Kaya

Bosna'lı Ayşe

Gönlüm dağları aşıyor
Başım bulutlarda
Oysa ayaklarım bedenimi taşımıyor
Et ve kemik yığınınından ibaret

Umut bahçelerim menekşe ve papatyalarla dopdolu
Özgür bir hayata hasretim kainatı sarıyor
Oysa, yaşamaya merhaba diyemiyorum
Dilim tutulmuş, dudaklarım kilitlenmiş

Düşüncelerimi hapsedmeyin
Mantığının dar ve karanlık mahzenlerinde
Tutmayın ellerimi
Bir fidan daha dikmek istiyorum
Eşeleyip cömert toprağı
Tutmayın beni
Yürümek, koşmak istiyorum
Çözün prangaları ayaklarımdan

Sevgiyi engellemeyin
Paylaşarak büyüttüğümüz
Ve, dudaklarımı mühürlemeyin
Binlerce sözcük var daha söylenmedik
dügümleyip içime attığım

Yabancı gibi bakmayın öyle
Aynı sevdalara hamileydi annelerimiz
Ne çabuk unuttunuz

2.

'Kızgın yaz güneşinde serinlediğim ağaç gölgeleri,
bebeğimi uyuttuğum salıncakları,
bir daha söyleyemeyeceğim ninnileri,
harabeye dönmüş ezansız mabetleri terkeder
yıllar öncesine dönmek istiyorum.
Mümkün değil.'

'Yıkılmış evlerin, fabrikaların, mabetlerin. tarümar olmuş bağ ve bahçelerin, başağa
duramamış buğday tarlalarının, meyveye hasret kalmış ağaçların sessizliği fazla
sevindirmesin sizi...
Biz, hep oradayız, hep oralarda yaşamaya devam edeceğiz.'

'Çocuklarımızın saklambaç oynadığı, ninelerimizin ve dedelerimizin dinlendiği parklardaki
ve bahçelerdeki mezarlarımız sizi ürkütecek.. korkutacak.'

3.

Ben Bosna'lı Ayşe
Bu artık son mektubum
Bedenime giydirilmiş
günah gömleğini
yıkamak için
Drina ırmağına atıyorum kendimi
Oysa, çare değil biliyorum
Çare değil

Ben Bosna'lı Ayşe
Bu son arzum
Söyleyin yıldızlara
Uyanmasınlar
Sessizce ölmek istiyorum

4.

Sokaklarda çocuklar kurşunlanır
Beşiklerde bebeler
Gecenin tam orta yerinde
Körpe bedeninde üç aylık yavrumun
Kırmızı güller açar
Kırmızı güller..kırmızı güller
Gül bahçesidir düşümüz,gerçeğimiz
Ve..yeni sevdalar tutuşur
Ağıtların,çığlıkların şavkında

5.

Şimdi bir şarkı dolaşır
Titrek dudaklarda
'Sabah olacak,biliyorum
Sabah olacak
Güneş bir daha doğacak
Yeni sevdalar yeşerecek
Kırılmış dal uçlarında
Elele çocuklar,yaşlılar,anneler
Gönül gönüle insanlar'

6.

Ben Bosna'lı Ayşe
Bir daha uyanacağım
Bebeğimin ellerini tutarak
Papatya ve gül bahçelerinde
Koşacağım..koşacağım..koşacağım

'Türk Edebiyatı,Eylül-1995 Sayı 265'

Selim Kaya

Boş Verin

Tutmamış sevgileri çıkarın içinizden
Hasada bırakın özlemlerinizi
Hissetseniz de eksikliğini bazı şeylerin
Düşünmeyin öyle,es geçin
Çağırmanın hüznlerinizi

Bir mola verin,hayli yoruldunuz
Hele bir terinizi silin iyice soğumadan
Ceketinizi çıkarın,asın duygularınızı
Yarım yamalak,anlık kızıldöngüleri
Kovun gitsin başka sevgiler doğurmadan

Boş verin,bugün dünden daha güzel olacak
Bir el sallayın kanat seslerine kuşların
Yarını beslerken pür telaş zaman
Bir selam gönderin dağların dumanına
-Size amade şimdi-hükmü yok yokuşların

Biraz solfej çalışın,dansedin notalarla
Diyezlere karışın,bemollerle tanışın
Gülmek yakışıyor,eğlenin biraz
Dünyanın başı değil,sonu değil,ortası
Kendi içinizdeki kendinizle barışın

Kırılan vazo olsun,çöpe gitsin parçalar
Dağılan çiçekleri toplamayın ve atın
Çağırmaya gerek yok tükenmiş hayalleri
Yarım kalmış,tutmamış sevdalara elveda
Yeter çektikleriniz,tadı çıksın hayatın

Selim Kaya

Çaresizlik

Beklerim,kurbanlık bir koyun gibi
Bilmem,bu bekleyiş ne zaman biter
Hayatım trajik bir oyun gibi
Alkışa gerek yok,seyredin yeter

Nereye el atsam,dökülüverir
Dertler,yumağından sökülüverir
Boynum,öylesine bükülüverir
Şimdi yaşadığım dünden de beter

Sırra kadem sevgi,dostluğa veda
Daldaki tomurcuk,Bahar..elveda
Derinden derine yükselen seda
Yeter..diye seslenir,kahretmek yeter

Beni benden alan Yüce İrade
Bugün ne olacak,ne var sırada
Kalbimde açılan derin yarada
Devası olmayan sayrı mı yatar

Yaprağın yeşili neydi,unuttum
Çiçeği dalında ben mi kuruttum
Ruhumu azaba kendim mi soktum
Sorular..sorular..tedirgin eder

Bir sevda..*ümide yakalanmıştım
Bir sevda..yolumu açar sanmıştım
Bu tayfun.bu bora geçer sanmıştım
Sonunda mutsuzluk,acı ve keder

Akşam..çaresizlik uzar geceye
Düşlere uzanır..sızar geceye
İmbikten gözyaşı süzer geceye
Umman olur..içinde gemiler batar

*Ümide kapılmak tutku haline gelirse...

27 Mart 2008

Selim Kaya

Çocuklara Yasaktır Sınırlardan Geçmek

Seni kara gözlerinde,ürkek gözlerinde
bir yarım gülücükle bıraktım İstanbul'da
erik ağaçları yeni çiçekleniyordu,henüz
çatlamamış taze tomurcuklar vardı
ve taptaze,çatlamamış tomurcuklar
üzerinde ilk çiğ,geri gelmeyecek olan
bir mayıs sabahından
dudaklarından,yanaklarından
kara gözlerinden öperken
ıpslak duygular içindeydik
bitmeyecek geceler içinde sırılsıklam

beklediğimiz güneş doğmayacaktı ve ben
bitmeyecek geceleri,doğmayacak güneşi
yaşayamayacağımız mayıs sabahlarını da
erik ağaçlarındaki çatlamamış
tomurcukları da İstanbul'da bırakarak
on bin metre irtifalı bir düşe dalacaktım

2.
soğuk mu soğuk bir rüzgar
ilk şamarı indirecekti Düsseldorf'ta
uyanacaktım
kapılar,merdivenler,valizler,çantalar
gümrük yoklaması yapacaktı tanımadığım
soğuk insanlar
oysa ben rahatlıkla geçecektim kapılardan
gözlerimde,kalbimde,ellerimde gizlediğim
seninle,çocuğum

3.
çocuklara yasaktır sınırlardan geçmek
geçilmesi yasak sınırlardan
seni öyle ustalıkla geçirecektim ki
kimsecikler görmeden
kahkahalar atacaktım,fıkralar anlatacaktım
yanımdaki yol arkadaşıma ve türküler
mırıldanacaktım
üzüntüyü yaklaştırmayacaktım yanıma
sezdirmeyecektim kimseye
kimse bilmeyecekti
senin de Almanya'ya geldiğini

4.
memurlar sormayacaktı
bağırmayacaklardı
'yasak,bayan yasak
özlem getirmek yasak Türkiye'den
sonra nasıl değerlendiririz emeğini
içinde özlem,üzüntü fabrikalarda
ihtiyacımız var sana
kullanacağız seni bayan

ihtiyacımız var sana
nasıl imza attığını biliyor musun
İstanbul'da,irtibat bürosunda
özlem getirmek yasak Almanya'ya'

üzülmeyecektim,sadece gülecektim
gümrük kapısında
ilk Düsseldorf'ta yalan söyleyecektim
şeni geçirebildiğim için sınırlardan
Özlem'im
bilsen,nasıl sevinecektim

5.
erik ağaçları yeni çiçeklenecekti yurdumda
dallarında henüz
çatlamamış tomurcuklar
ve ilk çiğ ki,taptaze
geri gelmiyecek olan
mayıs sabahından
sen,dudaklarında,gözlerinde yarım gülücükler
artık orada kalmayacaksın üzülmeye
yalnızlık çekmeyeceksin
benimle olacaksın özlemim
gece gündüz yanımda kalacaksın
fabrika lojmanının
tek kişilik odasında
kalbimde barınacaksın
çarşıda,fabrikada,sokakta,uykuda
benimle yaşayacaksın özlemim
dudaklarında yarım gülücükler
olsun
benim de öyle
üzülmeyeceğim,üzülmeyeceksin
hüzün yasak Almanya'da

6.
biliyorum,anlayacak birgün
yabancılar polisi
farkedecek işyerim
meister görecek seni
buğulu gözlerimde
hasta yazıldığım ilk gün
hastaneye düştüğümde
doktorlar,hemşireler
derhal çıkışım verilecek belki
seni geri götürmem istenecek

7.
o zaman
yine kahkahalar atarak
fıkralar anlatarak

yol arkadaşıma
dudaklarımda memleket türküleri
uçğa bineceğiz Düseldorf'ta

biliyorum Özlem'im, benim özlemim
seni Türkiye'de
yanlız bırakmayacağım
1974

Selim Kaya

Çöpçatan

Çöpçatan kızdırma beni
Kuruturum ırmağını
Sen mesleğinden olursun
Ben sevgilimden

Selim Kaya

Damlalar

1.
Baktığında hayal kurabileceğin en güzel tablo,üzerinde hiç bir şey bulunmayan bomboş bir sayfadır.
Çünkü,orada üzerini en güzel renkler ve motiflerle donatabileceğin koskoca bir dünya vardır.

2.
Sen hiç Nisan ayında açan kar menekşesi gördün mü? Ben gördüm.Koklamak istedim ama o öylesine sevimli ve ürkekti ki,bir anda solup hayata veda etti.

3.
Hayatımızın en büyük kavgaları her an ruhumuzun sessiz dünyasında geçiyor.

4,
Zamanı durdurdum senin için,sessizliğin nefesini hisset ve bırak kendini duygularının akışına,kapa gözlerini ve dinle.

5.
Gözlerin varken yıldızlar,saçların varken rüzgar,dudakların varken okyanuslar,sevgin varken mutluluklar,sen varken dünyalar başkalarının olsun.

6.
Asırlar geçti.
Herşey bir sis perdesinin arkasında kaldı.
Duyularımızla,aklımızla irdelemek,eşelemek-parmakla,tırnakla kazıyarak tablodaki esrarı bulmaya-anlamaya çalışmak imkansız.
Bir düzlem parçası gözümüzün önünde.
Tek boyutlu.
Derinliği yok.
Arkada,yanda,önde ne var bilinmiyor.

Fazla uğraşırsanız tualdeki renkler birer birer kaybolacak; figürler uçacak ve anlamsızlığın kapıları açılacak.

Sonra hafızası kaybolmuş yığınla insan
göğün açılan kapısından
dipsiz bir kuyuya
boşanan yağmurla beraber
sürüklenip gidecek.

Selim Kaya

Damlalar 2

Dün:
Yaşandı mı?

Kitap:
Asırlardır tozlu raflarda bekliyor.

Su:
"Berhüdar ol evladım..."

Ekmek:
Atalarımızın öpüp başına koyduduğu nimet.

Beyaz:
Nokta kadar dahi olsa lekeyi kabul etmez.

Kar:
Şimdi kirli beyaz.

Fasulye:
"kendini nimetten mi sayıyorsun fasulye gibi
Sen yine olduğun gibi kal
Fasulye olamazssın ki..."

Din:
İnanmayan politikacının işine geldiğinde kullandığı enstrüman.

İnsanoğlu:
Darwin'nin değiştirmek için uğraş verdiği ama bir türlü başarılı olamadığı canlı.

Öğrenci:
Talebe;"sevgi"ye talip olan.

Sevgi/Barış:
Ondan neden bu kadar korkuyorsunuz?

Laiklik:
Uygulamayı görseydi,Martin Luter kıs kıs gülerdi halimize.

Kağıt:
"Üzerinde mukessatımız yazılı" derdi hocamız.Yere atılmış bir kağıt parçası görse tahammül edemezdi.

Medya:
Üçüncü,dördüncü hatta beşinci dünya savaşı.

Okul
Bireylerin bir baltaya sap olamaması için var olan hapisane.

Kürdan:
Hikaye bu ya:Şurada ata yadigarı muazzam bir orman vardı.Ağa emretti:"Bana bir

kürdan getirin..."

Selim Kaya

Donar Gözçukurlarımda Su

Nerede
Nasıl durmuşsam
Öyle kalmışım

Ağaç mı yaprak mı
Rüya mı
Yol ortasında

Nasıl
Ne düşünmüşsem
Çivilenmiş duvara

Kitap mı kalem mi
İzdüşümünde gün
Var akşama

Kim orada
Ben mi
Kendinde değil

Susmuş
Suskunluk
Frekanslar

Döner gelir giden
Adımlar
Geriye doğru

Donar
Gözçukurlarımda
Su

Birgün
Ansızın
Boşanacaklar

Selim Kaya

Dostum

Bir soru sordum,bin cevap verdin
Meramım açık,anla be dostum
Papatya dedim,zakkum derledin
Stok mu yaptın,tonla be dostum

Şansın her zaman oldukça parlak
Çevir gözünü etrafına bak
Köşe dönemeyen,bir sürü ahmak
Onların işi yok,fonla be dostum

Ekini ektiler,biçemediler
Bir soğuk ayran içemediler
Dünya sıratını geçemediler
Lafa ne hacet,anla ben dostum

Sulak yerlerde epey boy verdin
Dağlara çıkıp göğe mi erdin
Güneşe varıp çalmak mı derdin
Söndürme ışığı solla be dostum

Arpalığın bol,neman pek fazla
Lüks villalardan bakarsın hazla
Oysa vatandaş yetinir azla
Meşgalen namla,şanla be dostum

Canımdır dedin mala sarıldın
Gövdesi çürümüş dala sarıldın
Altı su alan,sala sarıldın
Kibrin yolundan yanla be dostum

Elbette kabrin derin kazılmış
Kitaben altın harfle yazılmış
Adın çok iri,kalın kazınmış
Almazlar seni,donla be dostum

Yanıma otur bir,halleşelim
Hevesim yoktur,celalleşelim
En hayırlısı,helalleşelim
Dualar gelir,milyonla dostum

Selim Kaya

Doydular

Açtılar
Kendikendilerini
Yediler
Bitirdiler
Gölgesiz kaldılar

Selim Kaya

Dönüşü Olmayan O Yolda

biribirimizden ayrılıp dağıldığımız andı gece
ayrı rüyalara daldığımız şeytan üçgeninde uzun zamandır
yanmaktır,mor ötesi ateşlere bedenlerimizi savurarak
yanmak...dirildikçe neslimiz kendi varlığımızım külünde
iki dudağı arasından zalimler kralının
ferman almaktır darağacında hatıra fotoğrafı çekilirken

duraklar vardı her gün karşılaştığımız, selamlaştığımız,
artık otobüsler uğramıyor,metro çalışmıyor ve banliyö
seferleri,meydanlar,parklar-bahçeler,piknik anları yaz sıcağında serinlediğimiz ağaç
gölgeleri

ve sokak lambaları yanmıyor kentimin zifiri karanlığa bürünmüş kaldırımlarında
issizlikle kolkola korku,okullar hastaneler

bilmem kaç bin kilometre götürüldük göğün yedinci katında sürüklenerek saçlarımızdan
ansızın,bebekler henüz uykularındaydılar rüyalarındaydılar henüz doğmamıştılar bazıları
kaç bin kilometre ötelerde deniz aşırı-bulut ve mevsim aşırı sorgulama kamplarında

idrakine çuval geçirilmiş milyarlar insan

tozu dumana katan siyah atlılar iniyor masumiyetimize ve gümüş kanatlı zebaniler

dönüşü yok o hayatı yaşamak varmış,yaşamak varmış
orada o lacivert denizlerde seyreden gemilerde
gezindikleri yetmiyormuş gibi beynimizin kıvrımlarında
vampir doyar mı,doymaz insan etine kanına
bu yüzden boşaltıyorlar damarlarımızı kurutuyorlar
sökerek hafızalarımızda biriktirdiğimiz milyon yıllık bilinci sökerek ruhlarımızı
bedenlerimizden

genlerimizle oynuyorlar hormonlu bir çılgınlığın laboratuvarlarında

yok edip defalarca çoğaltıyorlar bizi cadılar
bayramındaki maskeli balolarda

ve

şeytanın ateş şarabını dağıtan sakiler oluyoruz
yeniden doğarak ve yeniden ölerək ıblak ayaklarımızla kendi bedenlerimizin narı
üzerinde ve tamtamalar eşliğinde

kah eğleniyormuş gibi çılgınlığın tepe noktasında,
kah duyulmayan feryadımızı hafızalarımızda gizleyerek

dönüşü olmayan o yolda

Selim Kaya

Dört Adam

Dört adam yürüyor yolda
Biri,derin düşüncelerde,sessiz
Biri,ekmek derdinde,işsiz
Hafakanlarda biri,boğazı düğüm düğüm
Diğeri,zamanın dördüncü boyutunda

Dört adam dertleşiyor cafede
Biri,ev hali,çoluk-çocuk,kira-mira
Azıcık uçmuş öteki,elinde bira
Biri,elinde kalem,kağıtta fasit daire
Diğeri,zamanın dördüncü boyutunda

Dört adam tarassutta maziyi
Biri,takılmış çocukluğuna,öyle kalmış
Biri,sefalet yıllarına dağılmış
Zümrüt-ü Anka'nın kanatlarıda biri
Diğeri,zamanın dördüncü boyutunda

Dört adam,bugün Cuma,mezarlık
Biri,yutkunup durur,hıçkırık
Biri,yolayrımında,ölüme tanık
Gözleri o garip çukurda biri,suskun
Diğeri,zamanın dördüncü boyutunda
2.
Üç adam,şimdi derin depresyonda
Diğeri,zamanın öbür boyutunda

Selim Kaya

Düş

Yağmak
Bir Nisan yağmuru gibi
Isıtmak
Toprağın buz tutmuş kalbini
Diriltmek

Çağırarak
Tomurcukları
Yeniden dal uçlarına

Sonra
Konmak bir kelebeğin kanadına
Sonsuzluğa uçmak
Gönül huzuru içinde
Barış içinde bir dünya bırakarak geriye
Bu soğuk kış gününde

Selim Kaya

Erdem ölü Yüreğimiz

Bedenimiz tüyleri dökülmüş kanadı
Zümrüt-ü ankanın

Mayalanmamış göl bırakmamış
Atalarımız

Ve...
Biz,çamurda kulaç atıyoruz
Farkında olarak her şeyin

Selim Kaya

Geri Dönüş

Yağmurun nasıl yağdığını gördüm bulutlara
Ve gökten nasıl kaybolduğunu yıldızların
Kılcal damarlarında sessiz ve derinden
Ne kıyametler koptuğunu evrenin
Şusuzluğuna döndüğünü kuyuların
İşte...Onu her yutuşunda girdapların
Her kayboluşunda yeniden dirilişlerde
Yeni doğuşlarda gördüm ölerək çoğalan

Ateşi nasıl sindirdiğini güneşlerin
Bir damla suyun içinde
Nasıl püskürttüğünü gördüm her şeyi
Karadeliğın...Kocaman ağzından
Yokluğunda zamanın

Sözcüklerin uçuştüğünü gördüm
Bomboştu kitap sayfaları

Ve şimdi milyon yıl sonra
Avuçlarımın içinde kainatın
Bir çekirdek kadar küçüldüğünü gördüm
Ve...Dizelerin şairin yüreğine geri döndüğünü
Ölümün yeniden öldüğünü
2008

Selim Kaya

Gölge 1

Yokluğumu
Bir lahza düşünebilir misin
Ey gölge

Simsiyah kadehlerden
Sukuneti yudumlamış
Bir heykel gibi
Dolaşıyorsun çevremde
İz dahi bırakmadan
2.
Ey gölge
Her halukarda artık
Terkedebilirsin beni
Çekilebilirsin arkamdan

Selim Kaya

Gölge 2

gecikmiş bir itiraftır bu
gölge
sen hiç sevmedim

benden habersiz
hatta iznim olmadan
öyle yerli yersiz
arkamdasın

hele bazı zamanlar
takip et der gibi
önümde koşturman yok mu

hayatım boyunca
gizemli yükümsün

Selim Kaya

Gölge 3

Belki oldukça şanslıyım sen arkamda olduğun, beni bıkmadan usanmadan takip ettiğin için, bana dostça-arkadaşça davrandığın için sevgili gölge.

Ne diyorum biliyor musun?

Bak, iyi dinle beni.

Yani, anla artık.

Yorulduğum seni asırlarca peşimde taşımaktan.

Seninle olmaktan gına geldi, biliyor musun?

Çekip gitsen, diyorum

Bıraksan beni.

Beraber yaşamaya başladığımızda ikimi de farkedemedik bazı şeyleri; düşünemedik dersem daha gerçekçi olur. Aslında bana sormadan düştün peşime, biliyor musun.

Nasıl oldu hatırlamıyorum. Aramızda merhabalaşma yok. Bir kafede oturup çay içmişliğimiz, muhabbet etmişliğimiz yok. Bugüne kadar birbirimize hal hatır sormuşluğumuz yok.

Artık bıraksan beni diyorum.

Gölge.

Sensiz yaşayabilirim. Bensiz olabilir, özgürlüğüne kavuşabilirsin.

Henüz doğmamış yıldızlara daha çabuk ulaşabilirim sen olmadan. Işığı henüz gözlerime odaklanmamış o... meçhuldeki ateş böceklerinin nerede yaşadığını biliyorum şimdi. Oralarda seninle olamayacağımı sende biliyorsun.

Hadi ama...

Selim Kaya

Gördüm

Sineklerle greŖen
Çok filler gördüm

Trafo gibi güçlü
Çok piller gördüm

Çan olmaya özenmiş
Çok ziller gördüm

Şimdi konuşamayan
Çok diller gördüm

Kasırgadan felaket
Çok yeller gördüm

Boyu posu yerinde
Zeliller gördüm

Kalplere sultan olmuş
Sefiller gördüm

Artık suyu akmayan
Sebiller gördüm

Selim Kaya

Hayatını Yaşamalısın

Bütün zorluklara ve ümitsizliklere rağmen kendine güven ve hayata sımsıkı sarıl.

Dudakların yağmursuz çorak topraklar gibi çatlamış olsa da,duygularını çöle çevirme.

Ruhunun derinliklerinde filizlenmiş olan umut çiçeğini gözyaşlarıyla sulayarak sararıp solmasını engelle.

Aynaya bak:karşıdan sana çocuksu masumiyetiyle bakan birini görürsen,ona bir iyilik yap,onun ıslak gözlerini sil.

Aynaya dikkatle baktığında,inan ki,içindeki haylaz çocuğun bütün içtenliği ile sana gülümsediğini göreceksin.

Yaklaş,ve bir öpücük kondur onun hasretle seni bekleyen gözlerine.

İçindeki haylaz çocuğun bütün içtenliği ile sana gülümsediğini göreceksin.

Kalbinde milyon yıldır yolunu gözleyen çocuk o kadar güçlü ki şimdi.

İşte sen "O"sun.Ve sen aslında kendine dönüşünün farkına varmalısın artık...

Selim Kaya

Hazreti Fasulye

Kendini nimetten mi sayıyorsun
Fasulye gibi
Nedir bu kasılma
Bu naz da nesi
Sen gene olduğun gibi kal
Fasulye olamazsın ki

Selim Kaya

Henüz Doğmamış Çocuk Bedenlerine

Bağışlayın şaşkınlığımı
Efendiler
Kolay değil
Sizi anlamak
Satırlar
Kitapları doldurduğunda
Kitaplar rafları
Kütüphaneler dolusu
İstifham
Bir kavgadır
Sürüp gidiyor
Asırlardan beri

2.
Beynimin kıvrımlarında
Dolaşır durur
Kitap sayfaları
Milyonla satır
Mayınlar gibi
Her an
Patlamaya hazır

3.
Düşünce ürünlerinizin
Tohumları ekilmiş
Tarlalarımıza
Ovalarımıza
Bir ölümcül
Savaş alanı artık
Yeryüzü
Şizin açınızdan
Öteki işanların
Yaşadığı
Hani
Tanrılarınıza
Adadığınız

4.
Bağışlayın şaşkınlığımı
Şayın efendiler
Ötelerden
Davetsiz gelen
Şu acaip yaratık
Korkutuyor beni
Uzanıp
Güneşin renklerine
Maymun tırnaklarıyla
Çizdiği tabloyu
Hazmedemiyorum
Henüz
Doğmamış
Çocuk bedenlerine

Selim Kaya

Hulo Hup('')

İnanmaştım ya
Hak verdim artık
Dünya da
Hulo Hup çevirecekti ha

Aman dünya kardeş
Kendi zevkine dalıp
Bizi unutma sakın
Ne olur ne olmaz

('') Söylenişi ile
İlk uzay çalışmalarında dünyanın uydusu haline gelen peykler
üzerine yazılmıştır-1963

Selim Kaya

Irakta mı

daha ıraktamı bahsettiğin çeşme
suyu çağlar ötesinden
soğuk ve bilinmez kaynaklardan

başaklar yaşamında henüz
henüz görüyoruz renkler içinden
yeşili

hangi virgülü çekip aldın usumdan
kesik kesik öksüren cadı
uzak mesafelere

rüzgarın sesiyle irkilecektik
o palyaço sen miydin,söyle
sadece bir nefeslik

susamıştık ama kör olamazdık
sağırda değildik
dilsiz de
yoksa
konuşamazdık

Selim Kaya

Işık Böcekleri

Bir daralır gökyüzü bir genişler
Çiçekler arasında ışık böcekleri
Uçarlar gökyüzüne yıldız olurlar
Yıldızlar yorulur yere düşerler

Selim Kaya

İnanmam

inanmam gözyaşlarınıza
yüreğinize düşmüyorsa eğer
okyanuslara karışmıyorsa
neyin gerçek olduğunu bilmez miyim
nerede başlar
nereye uzanır kuşkularım
girmem sahte sevgilere açılan kapılardan
kaptırmam anlık sevdalara kendimi
uğramam yanınıza
ısrarla çağısanız da
yoluma kırmızı güller atsanız da
kapımı çalsanız da, açmam
ruhuma huzur veren
bir çınar ağacım varken
bir söğüt dalına kurmam salıncağımı
kırılacağını bile bile

neyin güzel olduğunu anlamaz mıyım
görmez miyim
aldırmam saltanatına yatların, katların
her tatlı söz, söz değildir bence
lakırdıdır ,lafu güzaftır
her kahkaha gülüş değildir
kanmam, aldanmam
işveyle süslenen
madrabazlıklara
2008

Selim Kaya

İzdüşüm

Geriyeye döndüğümde evde değildim
Anahtar üzerimde kalmış,kapıyı açamadım
Zaten kapı da yoktu,ben neredeydim
Nereye saklamıştım pencere kanatlarını
Aynayı gördüm ve baktım,yüzüm yoktu
Kendimi aradım,kendimde değildim

Düşlerim asılıydı tavanda,düşlerimdeydim
Hafızam yerindeydi,belleğimdeydim
Kim linç etmişti beni,bilmiyorum
Nereye koymuştum ellerimi,gözlerim neredeydi
Benim için ağlıyordu biri,sordum,o bendim
Kendime döndüğümde bende değildim

Geriyeye döndüğümde evde değildim
Eşimi gördüm,beni soruyodu bana
Bir resim gösterdi,o ben değildim
1975

Selim Kaya

Kader Bu

Kader bu,yazılmış türlü biçimde
Sana rahmet olur,bana gözyaşı
Seni ısıtırken huzur içinde
Beni tutuşturur,yakar ateşi

Selim Kaya

Kapı

Bir defa çalarsa kapım
Genlerime şifrelenmiş bi kitap açılır
Kelimeleri sindirmiş bir kurtçuk
İner mavi ovasına gözlerimin
Gezinir henüz çözülmemiş bilmecesinde
Gök salıncaklar kurulur
Dinlenir asırlık bir çınarın gölgesinde

İki defa çalarsa kapım
Açmaya ellerim meşgul
Kuyruğundan yakalamış bir yıldızın
Uçar yediveren duygularım

Üçüncü defa çalarsa kapım
Açık pencereden ıtır kokusu gelir
İlk defa koku alır burnum
İlk defa kuşlarla dost olurum
Dolunay ilk defa dolunaydır
Gece öylesine büyülü
Kımıldar içimdeki durgun su
Üstünde gemiler uızdürürüm

Dört defa çalarsa kapım
Dört parçaya bölünürüm
Biri zümrütü ankanın kanadında
Biri atlıkarıncanın sırtında uçuyor gibi
Biri düşünde orkestra şefi
İçimde gizli bir yerlere kapatırım diğerini
Kaçmasına üzölürüm

Beş defa çaldığında kapım
Doğum gününü kutlar altıncı hissim
Diğerleri servis yapar
Esrarengiz bahçesinde konuklara
Kökleri havada asılı zakkumlar

Altıncı defa,hiç gelmeseydi,gelmeyecekti
Bir parkta buluşup oturacaktık
Oltamızı alıp şöyle deniz kıyısında
Balık tutacaktık
Sonra,çırpınışlarına bakıp kumsalda
Dayanamayıp sebepsiz ölüşlere
Tekrar suya bırakacaktık

Yedinci defa,yıllardan sabır
Mevsimlerden yağmur
Günlerden hüüzün çaldı kapımı
Kırılmış daluğlarını seyrettim pencereden
Toprağa düşen tomurcukları
Yarım kalmış dostlukları
Ve ölesiye öldürdüğümüz
Çocukları

Selim Kaya

Kar Menekşesi

Sen hiç nisan ayında açan kar menekşesi gördün mü?
Ben gördüm.
Koklamak istedim.
Ama o,öylesine sevimli,öylesine ürkekti ki...
Bir anda solup hayata veda etti.

Selim Kaya

Kavga Bitti mi

Bir biyografi değil
Bu saçmasapan dizeler
Belki benliğim,kimliğim...
Hiç değil
Şöyle bir
Manzarayı temaşa icabı
İçimdeki ucubeler diyarından
Yansıyan

Ama bir şey var
Tahammül edemediğim
Durup durup ta inatla
Hatıraları kaşıyan

Şiir miir değil bu sayfalardaki
Saçmalıklar
Belki başağrısına aspirin
Belki bir merhem
Bir deli rüzgar
Saçlarımı okşayan
Taradıkça zamanın tırağıyla
Biteviye dağıtan

Bir densizlik belki
Unutulmuş şarkılara özlem
Bir melodiye dönüştürme gayreti
Gaipden gelen sesleri
Notalarla cebelleşmek
Maziyle hesaplaşmak, belki
Düşünüyorum neyin hesabı
Neyin çabası bu yaşta
Anlık sevdalara dalmak gibi
Zaman geçirmek

Haraç mezar sattığım ürün
Ömrüm...
KDV'si bile kalmadı uçtu gitti
"Yorgan gitti"
Aslında
"Kavga bitti..."

Selim Kaya

Kim Çağırdı 1969 Yılıni?

Gece yarısına doğru topluluktaki heyecan son haddini bulmuştu.Gözlerde sevinç,gönüllerde umut,dudaklarda isterik kahkahalar vardı.

Tüm bakışları üzerine çeken kapı yavaşça aralanırken büyük duvar saati tam 24'ü çalıyordu.

Ne kadar gençti,ne kadar çocuksuydu.

Tek tek süzerek baktı hepimize.

-Aa! siz burada mıydınız?

Çıkış kapısına doğru yönelmiş olan yaşlı adama doğru koştu.Sarıldı boynuna,öptü,kolundan kavrayarak getirdi yanımıza.

-Biraz kalamaz mısınız?

Halka olduk,ortamız aldık iki kahramanımızı.

Yaşlı adam heybesini verdi genç adama.Heybe ağzına kadar doluydu.Ağırdı.Genç adam yükün altında eziliyordu.Terlemişti.Kadehlerdeki son yudumlar mideye gönderildi.O an müthiş bir alkış koptu.Yaşlı adam kaşlarını çattı.Sanki tarihin derinliklerinden gelen davudi bir sesle:

-Kimi alkışlıyorsunuz?

Genç adam 365 Günün binbir sorunu ile dolu heybeyi omuzundan indirdi.Ayaklarının dibine bıraktı.Yüzü kızarmıştı,mahcuptu.Kısık bir sesle sordu:

-Beni mi alkışlıyorsunuz yoksa?

Yaşlı adam ve misafir şaşkındı.

Alkış devam ediyor,şampanyalar patlıyordu.

Gençler kulakları sağır eden müziğin eşliğinde en yeni danslarla çılgınca eğleniyorlardı.

İki kahramanımız,bu kez anlamlandıramadıkları bu manzara karşısında daha da şaşkın,birlikte sordular:

-Niçin eğleniyorsunuz?

İhtiyar,deyneğine dayanarak başını iyice kaldırıp yaşlı badenini dik tutmaya gayret etti.Kalabalığa nefretle baktı.Ayaklarını sürüyerek kapıya yaklaştı,dışarı çıkarak gecenin bilinmeyen bir yerine doğru yürüdü.Koştuk bu feylesof kılıklı adamın ardından.Bulamadık.İçimiz burkuldu.

Misafirimiz heybesini tekrar yukarı kaldırarak omuzuna almak istedi ise de başarılı olamadı.Yardım ettik.

Etrafını sararak şarkılar eşliğinde dönmeye başladık.Zavallı iki büklüm,dilini yutmuş alık alık bakınıyordu. Gözlerinde bize karşı acıma duygusuna karışık hüznün ve kırgınlık vardı.

Bir arkadaşımız belindeki silahı verdi:

-Bununla 365 gün kendini savunursun...

Silahı aldı.Evirdi çevirdi.İlk defa görüyordu böyle bir şeyi.O sırada silah patladı.Kurşun silahı vereni buldu.1969'un ilk dakikaları...Sürüyerek götürüp sokağa bıraktılar cesedi.

Kimi suştalisını,palasını;kimi mavzerini,pimi çekilmiş el bombasını armağan etti genç adama.Öyle şaşkındı ki,"almam" diyemiyordu.Bir polis memuru copunu verdi.

Biz koro halinde:

-Çekinme al,al!..diye tempo tuttuk.

Üzerinde defne dalını koyacak yer kalmadı.

Defne dalını misafirimizin boynuna doladım.

Oysa o,bir elinde pimi çekilmiş bomba,diğer elinde cop,
belinde silah ve omuzlarında 1968 yılının emanet bıraktığı çözümü imkansız
sıkıntılar,boynuna doladığım defne dalından şikayet ediyordu:

-Öff!..Alın şunu boynumdan,boğuluyorum..boğuluyorum.

(Tam yarım asır önce "dile kolay,50 yıl" Bafra Gazetesi'ndeki köşemde kaleme aldığım yazı.)

Selim Kaya

Kovduğum Tayfalar

O gemileri kovdum ben
Kıyılar ıssız,ıslak kum taneleri
Öylece bıraktı tayfalar ayakizlerini
Bir balığın çırpınışı kımıldadı yüreğimin mavisinde
Azaldı sular,çekildi gerilere ve ben
Boğuluyordum kendi denizimde
Bilmiyorum,hangi sahiller ve neresinde

2.
Martılar,kocaman gagalı kuşlar
Konserve kutuları taşıyorlardı
Yorgun kanatlarıyla
Batık gemilerin ambarlarından
Unutulmuş,kaybolmuş bir adaya

Hatırlamıyorum hangi paralel,hangi meridyen
Kovduğum tayfalar yaşıyorlardı

Selim Kaya

Köle Ahmed

Bulutlar kanlı geçmişini hatırlatır
Her yağmur sonu Senegal'de insanlara
Yani Fildişi,Ruanda,Benin... Nijer'de
Hala o kahredici göç,işkence ve soykırım yıllarının
Korku dolu iğrenç hikayeleri
Kaybolacak mı diye beklenir
Kapanmış eski yaralardaki kırbaç izleri
Kan izleri yıllar sonra bile
Kral Louis köle pazarı, Gorea Adası'nda
Kakao emekçisi çikolata tenli adamın başına gelenler
Daha dün gibi tazedir o vahşet günleri
Kimildar toprağın altı
Sesler duyulur,çığlıklar,sanki
Yığınla insan kemiği, yeni gömülmüş çocuk bedeni
Tanklarla ezilen,uçaklarla vurulan
Aç bırakılan,onuru kırılan
Emeği ve bedeni çalınan

Emeği ve bedeni çalınan
Ayaklarına zincir vurulmuş köle Ahmed'i
Fransa' da çalışan torunu anlattı
"Ne oldu köle Ahmed'e" diye sorduğumda
"Dedem" dedi,gözleri doldu,yutkundu
Fransa'ya getirmiş köle tüccarları köle pazarından
Kral Louis köle pazarından
Zincirli elleri ve prangalı ayaklarıyla
Atmışlar bir geminin ambarına
İçinde ölümün kol gezdiği "yüzen mezara"
Açlık,hastalık,işkence...
Binlerce köle istiflenmiş sanki eşya gibi
Yüzlercesi köpek balıklarına ikram diye
Akdeniz'in hırçın sularına atılmış

Şanslıymış;Marsilya'da bir limana demirlemiş gemi
Bir mösyö
Boyuna posuna bakmış
Kaslarını yoklayıp gücünü sınıyarak
Dişlerini saymış eksik var mı diye
Mösyö alışverişten memnun

Yine anlattığına göre Köle Ahmed'in torunu
Ne, ağır işlerde çalışmaktan
Ne,yorgunluktan uykusuzluktan
Ne,azardan,dayaktan
Onur kırıcı laflardan değil

Özgürlüğü çalınmış
Hayatı karartılmış
Milyonlarca onuruna düşkün Afrika'lı gibi
Memleket hasretinden
Ve kahrından ölmüş
Köle Ahmed olarak

Selim Kaya

Kral Aslan

Kral Aslan
Çoksesliliği oturtmak ister
Çağ değişmiş
Orman yasaları eskimiştir
Yani,Kral
Demokrasi ister
Biçimsel,totaliter,otoriter
Uygulanır kriterler

Her birey birbirini tanıyacaktır
Küçükler büyükleri sayacak
Büyükler onları dışlamayacaktır
Tavşan filin ayağına bassa da
Fil aldırmayacaktır
Zürafalar,sincaplar ve hatta karıncalar
Kaplanlar,yılanlar,çıyanlar
Barış içinde yaşayacaktır
Düşmanlıklar bitecek
Küskünler barışacaktır
Kurt avını kendi bulsa da
Diğerleriyle paylaşacaktır
Amma velakin yan gelip yatmak
Zil takip oynamak yok
Herkes çalışacaktır

Yürüyüşler,mitingler,toplantılar
Fikirler söylenir meydanlarda
Asırlık ağaç diplerinde sandıklar kurulur
Kuytu köşelerine kadar ormanın
Mesajlar gider,haberler uçuşur
Yapılır seçim

Liberal ekonomi
Çoğulcu yönetim

Derken
Havlayan kedi
Miyavlayan köpek
Anıran fare

Kral Aslan
Her şeye çare

Selim Kaya

Kuşku

Her an kimliğimize düşen bir kuşku,
çağımızın alacakaranlığında...
simsiyah bir dinazor gölgesi
eski çağlardan.

Anlamsız bir sükunete bürünmüş yüreğimiz;
ot bitmeyen çöllere dönmüş,
Hiç bir şey üretmiyor.

Güzelliğimize kördüğömler atılmış,
açmak için çabamız yok.

Son sığınağımızın duvarları yıkılıyor.

Selim Kaya

Kuşlar

Kuşlar da hayallerine tutunur mu
Kaybolmuş perşembelerin akşamüştü serinliğinde
Tüyleri dökülmüş kırık kanatlarıyla
Konarlar mı bir daha
Eski çeşmelerin yosun tutmuş taşlarına
Yudumladıkça suyunu ab-ı hayat gibi
Yorgun yolcuların üzerine şiirler eklediği
Garip bir yalnızlığa terkedilmiş taş duvarlara
Türküler yazarlar mı yeniden

Kuşlar da öykülerine dönerler mi
Yazarlar mı sevdalarını erik yapraklarına
Başağa duramamış buğday tarlalarının üstünden
Kırmızı mendiller sallayan gelincikleri selamlayarak
Uçarlar mı tutunarak göğün kanatlarına

Beklerken ilk çiğ tanesi eski mevsimleri hatırlayarak
Tomurcuğa durmuş kırık daluğlarında
Ğizemli bir nisan ya da mayıs sabahının ilk vakti
Öylesine sabırsız,öylesine telaşlı
Suya hasret,küçücük kuş gagalarıyla vuslatı

Selim Kaya

Kuşlarla Uçtular

kuşlar uçtular
kuşlarla uçtu çocuklar
bir ikindi vakti
temmuzdu
hazirandı
gittiler
bir iz bırakmadan gittiler

boş kovanlar havan mermileri
şurada uzun namlusu parçalanmış
soluksuz,sinsi,birşeyler bekler gibi
terkedilmiş düşman tankı

gümüş kanatları nerede ıslandılar
hangi bulutla
hangi sebille
kuruyan dudakları çocukların
olmayan dudakları
suya hasrettiler

ve kuşlar uçtular
olmayan kanatlarıyla

çocuklar
olmayan sevgilere
kurulamayan
dostluklara
ve barışa
hasrettiler

Selim Kaya

Martı

Deniz kıyısında
Bir martı vardı
Ak kanatları
Ve ayakları
Değerken suya
Mavi bir düşle
Uzandı göğ
Ufak dalgalar
Çırpındı durdu
Kumlar üstünde
Beyaz martıcık
Güzel martıcık
Şirin martıcık
Mahzun uyudu

Selim Kaya

Mavi Gözlü Çocuk 1

Açmaya başladığını farkettil adam
Bahçesindeki mor,turuncu,beyaz güllerin
Aralayarak mesafelerin kapısını
Yediveren duygularına yürüdü

Yuvarlak bir dünya çizdi
Beyaz,bembeyaz bir kağıda
Ayı,güneş,samanyolunu
Gözleri masmavi birçocuk çizdi
Pembeye boyadı yanaklarını
Başına kırmızı güllerden tac
Boynuna lacivert bir güneş
Kulaklarına yıldızlar koydu
Ve adam
Masmavi gözleriyle gülümseyen
Çocuğu alarak resmin üzerinden
Öptü,okşadı
Bağrına bastı
Gece olduğunda
Aydedenin üzerine oturttu
Gün ışıdığıında
Göksalıncaklarda uyuttu

2.
Hükümdarın adamları haber ulaştırdı saraya
Çocuğu olmayan yaşlı hükümdar
Kendine veliaht arıyordu
Ferman buyurdu
Bir merdiven dayayıp gökyüzüne
Işık hızıyla çıktılar basamaklardan
Mavi gözlü çocuğa doğru

3.
Adam
Endişeyle baktı
Duvardaki resme
Üzüldü,ağladı,dövündü
Salıncak boştu
Sadece
Yıldızlara doğru uzanan
Garip bir merdiven gördü

Selim Kaya

Mavi Gözlü Çocuk 2

1.

Adam,bahçesindeki mor,turuncu,beyaz güllerin açmaya başladığını farkedince,mesafelerin kapısını aralayarak yediveren duygularına yürüdü.

Beyaz,bembeyaz bir kağıda yuvarlak bir şekil çizdi."işte benim dünyam" dedi içinden.Ayı,güneşi,samanyolunu çizdi sonra, yıldızlarla süsledi gökyüzünü.

Gözleri masmavi şirin mi şirin bir çocuk resmi yaparak yanaklarını pembeye boyadı.Altın rengi saçlarına kırmızı güllerden bir tac,boynuna lacivert bir güneş,kulaklarına yıldızlar koydu.

Ve adam,masmavi gözleriyle gülümseyen çocuğu resmin üzerinden alarak öptü..okşadı..sevdi,bağrına bastı.

Gece olduğunda çocuğu aydedenin üzerine oturttu; gün ısıdığıında göksalıncaklarda uyuttu.Evrenin öte tarafından gelerek, dünyanın bütün çocukları güzel düşler görsünler diye danseden melekler, mavi gözlü çocuğun kulaklarına şarkılar fısıldadı. Adam,öylesine mutluydu ki...

2.

Kralın adamları saraya haber ulaştırdı.Hükümdarın çucuğu yoktu.Kendine veliaht arıyordu.

Ferman buyurdu.

Gökyüzüne bir merdiven dayayarak,basamaklarından ışıık hızıyla çıktılar mavi gözlü çocuğa doğru.

3.

Adam uyandığında duvardaki resme endişe ile baktı.Salıncağın boş olduğunu görünce çok üzüldü,ağladı,döğündü.

Salıncak boştu.sadece yıldızlara doğru uzanan oldukça garip bir merdiven vardı.

Selim Kaya

Maymunins

maymun kılık
maymun iştah
maymun surat
 lı
 insan
 mı
 insan

insan kılık
insan iştah
insan surat
 lı
 maymun
 mu
 maymun
 insan
 mı
 maymun
 maymun
 mu
 insan

Selim Kaya

Meşinceketliler

Giyidiler meşin ceketleri
Bizim mahallenin gençleri
Bindiler şeytanarabalarına
Sonra komut verdi biri
"Arkadaşlar,ileri"

Toz bulutu arkalarından
Uçtu gitti onlarla
Neydi Allah'ım akıbetleri
Onlar yoktu,sadece
Döndü meşin ceketleri

Selim Kaya

Ne Çok oğaltıyorum Hiçliğimi

umutlarımı çoğaltıp acılarıma veriyordum
yarasa gözlerinde geceyi solurken karanlık
simsiyah dev bir kedinin çığlığı bölüyordu uykumu
tırnakları saplanıyordu düşünümün orta yrine
doğrulup gözlerimi arıyordum,bulamıyordum

2.
ne çok ile,ne çok korku mermer kanatlarıyla gelmişler
durup dururken yüreğimdeki korkuya gelmişler
gri bulutlara binmişler,terli atlarıyla gelmişler
ne çok aramış,ne çok sormuş,ne çok gelmişler

3.
dualarımı çoğaltıp dudaklarıma veriyordum
beni bana yeniden giydiren devasa gölge
bedenimi eski bir lahidin içine çekiyordu
ekip gitseydi,gitmiyordu,ürpertilerimde geziniyordu

4.
bir anlamı var mıydı zamanın vuruşunun gökgürültüsü saatin kadranında
beynimin en ücra köşelerinde dolaşıyordu
labirentlerinde patlıyordu
dudaklarımı çoğaltıp ayaklarıma veriyordum

5.
bir yanardağ ötelerden lavlarla,taşlarla düşüyordu
sağnak başıma keskin gagalı kuşlarla düşüyordu
ve kanım lacivert bir okyanusa akıyordu
ne çok oğaltıyordum hiçliğimi fasit daire
ne çok bölünüyordum girdabında anaforun
derken dondurucu bir rüzgar esiyordu buzdağlarından
üşüdüğümü hissediyordum ilk kez
üşüyordum

bensiz firara yeltenirken ayaklarım
düşse kalka koşan bir çocuk görüyordum
ayaklarımı çoğaltıp ona veriyordum

Selim Kaya

Negatif Dönüşüm

Eksi artıda kaybolur
Artı eksiye götürmez
Zorlama aklım kendimi
Aklın ermez

İki kere iki dört mü eder
Sıfır içine düştüğün fasit daire
Pi eksi değer
Hücrelerinin birinde takılı kalır
Düşünme aklım
Jeton düşmez

Sessizler firarda
Düğün bayram geri kalanlara
Saksafondan kelimeler
Tamtamalar ve davula vuran tokmak
Örsü döven çekiç
Mukayyet ol kulağına aklım
Dinlemesen de olur bu seranadı
Beş para etmez

Selim Kaya

Nostaljik Sitem-1

Geri döner dünde kalan
Olmaz deme,olmaz olur
Umman ile dolmaz olan
Bir damlayı almaz olur

Arayıp ta ömür boyu
Yitirdiği kenti köyü
Kaynağında hayat suyu
Zaman gelir,bilmez olur

22 Mart 2008

Selim Kaya

Nostaljik Sitem-2

Geri döndü dün de kalan
Olmaz dedim, olmaz oldu
Umman ile dolmaz olan
Bir damlayı almaz oldu

Arayıp ta ömür boyu
Yitirdiği kenti, köyü
Damarında hayat suyu
Zaman geldi, bilmez oldu

Selim Kaya

Oysa

yalnızken
daha yalnız değiliz oysa
kalabalıklardan

insanın
sesten
ve
nefesten
ibaret olduğu

sesin ve nefesin
bir girdapta
kaybolduğu

kalabalıklar
sussa bile

yalnızken
daha yalnız
değiliz oysa
kalabalıklardan

Selim Kaya

Önemsiz Şeyler

Hiç aldırmadığımız,hayatımızı etkilemez diye düşündüğümüz önemsiz "şeyler" vardır. İşte o,önemsiz "şeyler" diye tanımlayarak aldırmadığımız "şeyler" bir gün önemli hale geldiği zaman, kendimizi tuzağa yakalanmış gibi hissederiz; belki,bir daha hiç kurtulamayacağımız kadar tehlikeli bir tuzağa...

Selim Kaya

Öteler

seher vaktini seviyorum ve ona aşığım
içimdeki kandili yakar
sabahın mahmur gözlerinden bir çiy düşürür gözlerime
nasıl uzanır ellerim şükrün zıyasına
gönderdiğim selamı yanıtlarken tepeler
nasıl açılır anahtarsız,kilitsiz
hayaliyle yaşadığım öteler

Selim Kaya

Öyle Geç

Bir selam ver öyle geç
Selamsız demesinler
Hal hatır sor öyle geç
Kelamsız demesinler

İyi düşün karar ver
Kararsız demesinler
Doğru ol,doğru söyle
Ayarsız demesinler

Hak etmeden isteme
Pek arsız demesinler
Faydalı ol fayda bul
Yararsız demesinler

Selim Kaya

Özet

Asırlar geçti.Her şey bir sis perdesinin arkasında kaldı.
aklımızla-duyularımızla irdelemek,eşelemek,tırnaklarımızla
kazıyarak tablodaki esrarı bulmaya-anlamaya çalışmak
imkansız hale geldi.

Bir düzlem parçası gözümüzün önünde.Tek boyutlu.
Derinliği yok.Arkada,önde,yanda ne var bilinmiyor.

Fazla uğraşırsanız tualdaki renkler birer birer kaybolacak,
çizgiler,figürler,şekiller uçacak ve anlamsızlığın
kapıları açılacak.

Sonra...

Hafızası kaybolmuş yığınla insan gökyüzünün açılan
kapısından boşanan yağmurla beraber dipsiz bir kuyuya
sürüklenecek.

Selim Kaya

Pişmanlık

Kağıttan gemilerdi yaktığım
Limanlar boşaldı, olsun
Tayfalara izin verdim süresiz
Kaptan başka bir iş bulsun

Erittim buzdağlarını nefesimle
Teknesiz denizlerdi zaten, kuruttum.
Balıklar, deniz dibi canlıları
Onları nasıl, ah nasıl unuttum

Bir devrandı geçti, sancım geçmedi
Denizleri gözyaşımla doldurdum
Kağıttan gemileri tekrar yüzdürdüm
Kağıttan gemiler mi, olsun

2001

Selim Kaya

Resim

işte bu
k rl ğ m n resmidir
g remediğimin resmidir
k rl ğ m 
aslında
g remediğimin
gördüğümü

işte bu
suskunluğumun resmidir
susturulduğumun
sebepsiz
konuşsam da
bağırsam da
çağırsam da
yanıtlayamadıklarımın
nedenlerin,niçinlerin
nasılların
resmidir

işte bu
tası tarağı toplayarak sonunda
.....
kaçtığımın resmidir

Selim Kaya

Saçmalıklar 1 (hangi Nereye)

Hangi nereye bıraktım kendimi;ses yok,nefes yok.Kımıldamayan gölgelerin kararttığı simsiyah bir yol üzerinde,kararmış güneşlerin galaksilerden koparak geldiği yöne..Hangi nereye savurdum kendimi.Orada milyon yıl sonra doğuşumu ve milyon dez yeniden..yeniden karadeliğe yutuluşumu görmeye..öğrenmeye savaştığım hangi nereye.Doğuşum engellenmeseydi bin ışık yılı ötelerde,bugün,anı ya da bilinçaltı öyküleri diye söz edemeyecektim.Öyleyse hangi nereye öykündü sayfalar ve silindi üzerine yazılı olan o kadim bilgi.

Ve ben gerçekten kaçınıcı boyutta,neredeyim.
2008

Selim Kaya

Saçmalıklar 2 (eğer)

1.
Eğer yaşadığımız hayat bir rüya ise,onu,gerçek gibi algılayıp ona göre yaşama yanılgısına düşmüşüz demektir.

Eğer yaşadığımız hayat gerçek ise,onu,uyanık iken yaşamak gerekir.

2.
Hayallerimizin peşine düşerek hayatımızı yönlendirmek yerine,kendi gerçeğimizle yüzleşerek projeler üretseydik geleceğimiz daha aydınlık olurdu.

3.
Nereden ve nasıl geldiğimiz hakkında yeterli bilgimiz yoksa nereye ve nasıl gideceğimizi de mümkün değildir.

Selim Kaya

Saçmalıklar 3 (batakılık)

Hayat, üzerinde sivrisineklerin gezindiği,akbabaların uçtuğu bir batakılık gibidir.

Hayat, o bataklığı geçerek karşıya ulaşma sanatıdır.

Bu nedenle, o bataklığın içine bir takım taşlar-kaya parçaları yerleştirir, kan ter içinde.Köprüler kurarız.

Oysa bazı insanlar vardır ki karşıya kolayca geçebilmek için bizi üzerine basacakları taşlar,yürüyecekleri köprüler olarak görürler.

Bundan dolayı omzumuza yüklenmiş olan tonlarca ağırlığı kaldıramayacak kadar güçsüz ve kuvvetsiz kaldığımızdan,batakılıkta çırpınıp dururuz.

Omuzlarımıza basarak karşıya geçenler aradıkları mutluluğu bulmanın sevinci içinde amaçlarına ulaşırken,bataklığın içinde çırpınan biz mağdurlar ise akbabalara yem olmaya mahkum oluruz.

Selim Kaya

Saçmalıklar 4 (yıldız)

Bir yaz günüydü.Sabahın alacakaranlığında gökyüzünü süsleyen yıldızlardan biri kayarak dünyaya inerken bir anda onu avuçlarımın içinde buldum.Uzayın derinliklerinden bana sevgi ve dostluklar getirdi.Kulaklarıma en güzel şiirleri ve şarkıları fısıldadı.

Beni ilahi bir atmosferin içine soktu.Yıllarca sıcaklığı ile gönlümü ve hayallerimi ısıttı.Bana umutlar vererek yalnızlığımı ve kimsesizliğimi unutturdu.

Bulutların semayı kapladığı soğuk bir kış gününde avuçlarımdaki sıcaklığın,içimdeki ferahlığın yavaş yavaş kaybolmaya başladığını farkettim.Avuçlarımda yıldız yerine eriyerek tükendiğini üzülerək gördüğüm bir kartopu ve ellerimde gözyaşlarımla birleşen ıslaklığı kalmıştı.Yorulmuştu dünyalı olmaktan.Üşümüştü.Uzanmıştı kandan,gözyaşından,savaşlardan...Açlıktan,sefaletten bir deri bir kemik kalmış olan çucukların üzerine yağın bombalardan.

Evrenin sonsuzluğunda, özlemini çektiği o rakseden ışık böceklerinin huzurlu dünyasına;kendi dünyasına geri döndü.

Selim Kaya

Saçmalıklar 5 (tarz)

bu tabloyu ben mi yaptım
sen...dediler
bu, senin tarzın
aynen öncekiler gibi
iyi de sattın

bu tabloyu ben mi yaptım
bu, senin tarzın dediler
benim tarzım yok ki

bu bir resim değil, boş bir sayfa
boş, bembeyaz, üzerinde nokta bile yok
siz buna resim diyorsunuz
bir şeyler görüyorsunuz anlaşılan
benim göremediğim
bir şeyler biliyorsunuz
benim bilmediğim
beğendiyseniz
ve satın almak istiyorsanız
anlayacağım ve inanacağım
bu, bir resim

aslında var ya
tarzım bu benim
sadece
gölgeyim
bir gölgeyim
sahibini arayan

Selim Kaya

Sayamam

Yedi rengi mi var gökkuşağının
İnanmam
Her zaman yağmurun dinmesini beklerim
Sabırsız

gözlüğüm yok
mavi gözlüğüm
yeşil gözlüğüm
pembe gözlüğüm

gözlerim görmez
sayamam

yedi rengi mi var gökkuşağının
yeşile umut mu demişler
maviye mutluluk
pembeye sevgi
sarıya düşen yapraklar mı
hasret mi demişler
anlamam

sular mı fışkırıyor orada
sihirli kaynaklardan
kaybolup sonra çoğalan
damlalar mı
farkı var mı gözyaşlarımdan
sanmam

yedi rengi mi var gökkuşağının
hepsi hayallerimden uçup gittiler
senden ayrıldığım gün,yavrum
hepsi benden koptular
çağırma mı geriye

1974-Leer/Ostfriestland
Almanya

Selim Kaya

Selam Olsun

Selam olsun
İlk insanın kalp atışına

Ne kadar temizdir kaynağında su

Selim Kaya

Sen O Uzak Kentte (zaman Tüneli)

Sana sunduğum bu nadide çiçeklerle dolu buket Mevlana bahçelerinden derlenmedi,ama,kuşkusuz kabul edebilirsin.
Zira bu çiçekleri ne bir putperest,ne mecusu,ne dindar ne de tanrıtanımaz kokladı.
Ben de bilmiyorum; tadmadım o sınırsız heyecanı,tanımadım şimdiye kadar...
Sana Tanrı'nın bana verdiği gibi devrediyorum.
Kabul et lütfen.

Seni,o uzak kentte boynun bükük,saçların dağılmış,gözlerin nemli,boğazın düğüm düğüm görüyorum rüyalarımda.
Gecenin bilinmeyen bir yerinde dokunamamak acı veriyor
gözyaşlarına parmak uçlarımla.

"Kuzey Denizi" nden esen soğuk rüzgarlarla donan gözyaşlarını kalplerimizdeki sevi tomurcuğuna ilk çiyin düştüğü o ilk günün anısı olarak sakladığım medillle silememek,nefesimle ısıtamamak çok kötü.

Kuzey rüzgarlarının geceye egemen olan karanlığı delerek dondurduğu gözyaşların yüreğine kurşun gibi inmeden..

Gece kuşlarını ötüşünü duyuyor musun.Hatırlıyor musun,sabahları tanyeri ağarırken bahçemizdeki erik ağaçlarının yaprakları arasından şarkılar terennüm eden kuşları.

Ben duyamıyorum,oysa duymak istiyorum,olmuyor sensiz.Goethe'ye daha yakınsın.Oku:Orada bir medyum var.Hep şiir okur özlem üstüne -sevi üstüne.Aslında bugüne kadar yazılmış olan bütün şiirler sana...Senin için.

Sen o soğuk ülkenin en uzak kentinde,Saksonya'da yüzünü "Kuzey Denizi"ne çevir.Kuzey rüzgarları alsın,getirsin saçlarını,kokunu.Sesini,nefesini.Saçların dokunsun kalbimin tellerine.

Birlikte söylüyoruz aslında adı "özlem" olan şarkımızı.

Birlikte dinliyoruz.

Sen nasıl yapayalnızsan orada.

Ben de öyleyim.

Sensizliğimle.

Her günbatımında gecenin derinliklerine doğru kırbaçladığım duygularıyla.

Yapayalnızım.

Kızımızla.

Özlem'le.

O,seni öyle özlemiş ki...

Öyle öpüyor ki seni...

Seni öyle öpüyoruz ki...

Sana sunduğum şarap milyonlarca konuğu olan "Hayyam"ın sofrasından alınmadı.

Yarısını kızımızla ben içtim.

Yarısı senin.

Kabul edebilirsin.

Memleket dolusu sevgi,yürek dolusu selam.

1974 Almanya-Aşağı Saksonya

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 1

Ararım,bulamam ki
Bulsam da göremem ki
Koşarım,duramam ki
Sokaklarda serseri

Giderim buralardan
Koparım anılardan
Örülen duvarlardan
Uzaklarda serseri

Bir virane bağ kaldım
Bir dumanlı dağ kaldım
Öldüm öldüm sağ kaldım
Şu dünyada serseri

Olan oldu,olmadım
Kalan kaldı,kalmadım
Bir gün huzur bulmadım
Ortalarda serseri

Hiç bilmeden ararım
Hiç görmeden sorarım
İçimde kor yanarım
Ocaklarda serseri

Hani umut,unuttum
Hani çiçek kuruttum
Karanlığı dirilttim
Rüyalarda serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 2

Uzaklarda bir yer var
Mutluluk suyu pınar
Göge uzanan çınar
Gölgesinde serseri

Bekçisiyim elemin
Yabancısi selamın
Acemisi kelamın
Dizelerde serseri

Dengeyi çok aradım
Onun altında kaldım
Densizce oyalandım
Uzaklarda serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 3

Eğilmedim kırıldım
Ben özüme darıldım
Bu hayattan sıkıldım
İsyanlarda serseri

Tedirgin bir bekleyiş
Beklenmeyen bir bitiş
Allah'ım bu nasıl iş
Duraklarda serseri

Akıl denen nimetin
Yaşattığı zilletin
Doğurduğu illetin
Girdabında serseri

Neyi,nasıl yaşadım
Bir ağır yük taşıdım
Dostlarım,arkadaşım
Kulvarlarda serseri

Baş ağrısı,sıkıntı
Başım benden sıkıldı
Heyecansız,mıymıntı
Her ortamda serseri

Gerçeğim ne,düşüm ne
Ne geçti ki elime
Kalbim tekliyor yine
Yuvasında serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 4

Ne unuttum ben,nerde
Yer unuttum bir yerde
İmza attım her derde
Akitlerde serseri

'Bir yoldu ince uzun'
Sona erdi ansızın
Telleri koptu sazın
Nağmelerde serseri

Beni yamayan usta
Konuşayım,bir sus ta
Şimdi canımı iste
Darağcında serseri

Hayal meyal geçmişim
Geçmişimden geçmişim
Nasıl bir yol seçmişim
Çıkmazlarda serseri

Mekanında susuşun
Sözcükler artık sussun
Sessizlikler konuşsun
Karanlıkta serseri

Yola çıktım,yol bitti
Kervan menzile gitti
Dört kere dört beş etti
Hesaplarda serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 5

Ne yaptıysam olmadı
Niyyet, sonuç almadı
Rahat huzur kalmadı
Hatalarda serseri

Hayatım "tu kaka " mı
Bırakmıyor yakamı
Yoksa bu bir şaka mı
Oyunlarda seseri

Ah aklım,küstah rehber
Belleğimdeki ejder
İş içinde iş eder
Masallarda serseri

Ricatta adım adım
Kalmadı ki takatım
Kayboldu,uçtu adım
Sayfalarda serseri

Elbet aklın yolu bir
Güzel bir hazinedir
Kullanabilen bilir
Eyvahlarda serseri

Başımda ayrı dünya
İçimde sayrı,dünya
Sal beni gayrı dünya
Vedalarda serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 6

Çok zırvalar dinledim
Konuşmadım,ve " yedim "
Vardır bir hayır dedim
Saflıklarda serseri

Ne koydum ki ne buldum
Bu yola ben koyuldum
Ben istedim ben oldum
Arzularda serseri

Bu savaşı yitirdim
Dağarcığı bitirdim
Beni,bana getirdim
Yokluğumda serseri

Kapanan kapılardan
Yüz katlı yapılardan
Vazgeçtim tapulardan
Hüsrarlarda serseri

Bildim,nerdeyim şimdi
Asıl yerdeyim şimdi
Vehimlerdeyim şimdi
Tuzaklarda serseri

Oyun oyun içinde
Zehir suyun içinde
Kurtlar koyun içinde
Arenada serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 7

Şevkle yürünen yollar
Vecdle sarılan kollar
Ne oldu birden,ne var
Sorularda serseri

Bunca eş-dost arkadaş
Gül yerine attı taş
Adı konmamış savaş
Tavırlarda serseri

Bu yol bitmez,dediler
Kervan gitmez,dediler
Gücün yetmez,dediler
Saftatada serseri

Başıma siyah tacı
Sen mi taktın be falcı
Bunca elem ve acı
Kahırlarda serseri

"Sır "oldu iyi niyet
Ve "buhar" samimiyet
Bunca ödenen diyet
Hevalarda serseri

İşlerim arap saçı
Başarı kaçta kaç
Yine kaybettim maçı
Sahalarda serseri

Selim Kaya

Serseri Dörtlükler 8

Yolum çıkmaz bir sokak
Üstünde binbir tuzak
Hem ürkek,hem de korkak
Paniklerde serseri

Çaresi yok sanırım
Kovana küstü arım
Ben kendimi tanırım
Çözümlerde serseri

Beni bana anlatan
Her an elimden tutan
Sahibim,ey Yaratan
Dualarda serseri

Papuç kadar bir 'dil'dim
Yanlış doğru bildim
Ne yazdım,neyi sildim
Sayfalarda serseri

Şiir heceye borçlu
Sabah geceye borçlu
Duman bacaya borçlu
Borsalarda serseri

Böyle bitti hikayet
Baştanbaşa şikayet
Serzenişti nihayet
Nakaratta serseri

Selim Kaya

Sıfır

Yola çıktığında
Birlikte olman gereken
Bir kervan vardı
Çoktan
Menzile ulaşmıştır
Bilesin

Öyle alık alık bakma hesaplara

Dört kere dört beş etmez
Boşuna savunma

Çünkü azizim
Dört kere dört
Sıfır eder
Bundan böyle

"Yola çıktığında,aslında yolun çoktan bitmiş olduğunu,birlikte olman gereken kervanın menzile gitmiş olduğunu farkettiler,değil mi?

Hesaplara öyle alık alık bakma.
Buna rağmen dört kere dördün beş olduğunu savunma.

Çünkü azizim,dört kere dört sıfır eder bundan sonra."

"Yola çıktım,yol bitti
Kervan menzile gitti
Dört kere dört beş etti
Hesaplarda serseri"

Selim Kaya

Sis

İçimde sis
Dışında yağmur
Bir eylül sabahı veya ekim
Ben mevsim olurum
Mevsimler bana dönüşür
Yalınayak dolaşmak gelir içimden
Ağlayan gözlerini silmek bulutların
Saçlarımla okşayarak
İçimde sis
Dışında yağmur
İçim üşür

Yağmuru göndermek kolay ötelere
Bulutlarla görüşürüm
Rüzgarı arkama alarak koşar adım
Siyah pamuk tarlalarına
Bir ırgat hamaratlığı ile
Yürürüm

İçim sizler göremediğim şeyler için
Yüreğimin en görünmez yerinde
Yıttırdığım
Puslu bir camın arkasından
Hayal meyal
Vedalaşmadan giden
Aslında dağıtamadığım
Şislere
Üzülürüm

Kelimeler yorgun
Alınan
Gri buğusu anlamsızlığın
Bir düğüm daha atar
Bir kapı daha kilitler
Bir perde daha indirir
Bir eylül sabahı veya ekim
Dağılmaz,gitmez bir türlü
İçimdeki sisler

Selim Kaya

Sis-2

Eğer dışarıda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyorsa,içimde,göz gözü görmez kalın bir sis duvarı oluşur.

Bir Eylül sabahı ya da Ekim akşamı,farketmez;ben bir mevsime dönüşürüm,mevsim bana dönüşür.

Bazen yalınayak dolaşmak geçer içimden ıslak kaldırımlarda.

Bazen gözyaşlarını silmek isterim hüznü bulutların,gri saçlarını okşamak geçer gönlümden.

Rüzgarı arkama alarak koşar adım o siyah/gri pamuk tarlalarına yürürüm ırgat hamaratlığı ile.

İstemiyorsan yağmuru göndermek kolay uzaklara,endişelenme kalbim,bulutlarla görüşürüm.

Sonra mı?

Göremediğim,özleyip te ulaşamadığım şeyler için içimin sızladığını ,vedalaşmadan uçup giden eski takvim yapraklarının gözlerimin önünde savrularak uzaklaştığını hep böyle zamanlarda buğulu bir camın arkasına sığınarak anımsarım.Dağıtamadığım sisler için üzülürüm.

Yorgun...alınan sözcüklerin anlamsızlığa açtığı kapıdan bir düğüm daha attığına,bir perdeyi daha indirdiğine tanık olurum.

Selim Kaya

Son Sığınak

Yüreğimiz artık eskisi gibi değil
Anlamsız bir sükunete bürünmüşüz
Yağmur bile göndermez olmuş bulutlar
Ot bitirmeyen çöllere dönmüşüz

Ölesiye bir bitişin dramıdır gerçeğimiz
Hayallerimizi bile kurutmuşuz
Gözlerimiz uzaklarda, hep ötelerde
Varlığımızın esrarını unutmuşuz

Her an bir kuşku düşer kimliğimize
Dinazor gölgesidir alacakaranlığı çağımızın
Kördüğömler atılmıştır güzelliğimize
Korkular yıkar duvarını son sığınağımızın

Selim Kaya

Söylenmemiş Ninniler

Pusulasız gemilerdi bindiğim
Kutup yıldızı olmayan gecelerde
El yordamıyla yürüdüğüm sokaklar
Sabahı olmayan mesafelerdi gittiğim

Yağmursuz bulutlardı başımda
Ayağımın altında çorak topraklardı
Tarlalarda başağa duramamış ekinlerdi
Akmayan çeşmelerdi susuzluğumda

Söylemeyen kitaplardı okuduğum
Okşamayan şiirlerdi ruhumu
Sevgisiz aşklardı yaşanan
Yanıtsız sorulardı duyduğum

Yaşanmamış çocukluğumdu gölge gibi
Otursam,kalksam,dolaşsam,koşsam
Arkamda bir dağ kadar uslu ve ağır
Söylenmemiş ninnilerdi ağlatan beni

Selim Kaya

Söyleyin

(Almanya mektupları)

Mavi sular da kaldı
Gözlerimin parıltısı
Göremiyorum, yok artık gözlerim
Merhaba karanlıklar

Şuşuşundan belli dudaklarımın
Ötelere götürmüş bulutlar kopuzumu
Uzat elini rüzgar

Gösterme çiçekli bahçeleri gidemem
Yürüyemem, yok artık ayaklarım
Kapandı yollar

Söyeyin eşime beni unutsun,
Söyleyin yavrularıma
Ağlamasınlar

1974-Almanya

Selim Kaya

Söz Benim Değildir

Söz benim değildir,belki de bir mızrabın bilinçaltımın dokunamadığım tellerine vuruşudur.Nerede gizlenmişse çıkar meydana,seslenişini kuş kanatlarına ve susuşuna tanık olamadığım zaman ötesine...farkedebilir miydim?

Eğer farkedebilseydim,belki kımıldardı yitik denizlerin görünmez dalgaları gibi ego,milyon köşeli asimetric bir duygu kaosuna düşmezdim.

Keşke hatırlayabilseydim-bilebilseydim ve yanıtlayabilseydim, konuşabilseydim durup durup içimde müstehzi tavırlarla beni izleyen komik bencilliğimle.

Hangi yanlışın etrafında dolıştığımı,hangi yanlışın içinde doğruyu gölgeleyen budalalığın meftunu olduğumu... ve sadece bir kelimeyi düzgün ifade edebilmem için- sadece bir salise mola vermem gerektiğini...artık bir anlatan olsa.

Çok gerilerde şimdi,artık yaşlanmış bir çınar ağacının kalın gövdesi arkasında bana SOBE demek için tam beşbin yıldır bekleyen çocuğu daha fazla üzmemek adına ne yapmam gerekiyor?

Hala kozası içinde rahatına düşkün-uyuşuk bir ipekböceği edasıyla asırları sayan sefil idrak...

Hadi bir söz söyle de o söz bana ait olsun.

Selim Kaya

Sukunet

Beni hayal sığınağına hapseden korkular
Burkulur yüreğim,sızlar hatırladıkça sizi
Bir izi kalmamış olsa bile yüzümde
Bir şey söylemese de kırışıklıklar

Sakin denizlerin usta kaptanı gibi
Sukuneti seçtim labirentlerinde hayatın
Kaybolsa da gemim hüznün derinliklerinde
Büyülü bir bahçe olur denizin dibi

Selim Kaya

Şikayet

Yetim hakkı senin velinimetin
Aşırır,koparır "zor"la alırsın
Hayat bir kumardır,zulüm izzetin
Helalimdir deyip"zar"la alırsın

Çamura bulanık kişiliğinle
Haramı hak gören şaşılığınla
Yamyama benzeyen vahşiliğinle
Kavga gürültüyle"tır"la alırsın

Nifak tohumları atarsın halka
Etrafını sarmış bir kaç yalaka
Sende derin tavır,sende fiyaka
Zulayı kamyonla,"tır"la alırsın

Dünya senin için savaş diyarı
Sen yapıyorsun ince ayarı
Barışı,huzuru ve dostlukları
Ateşlere verir "nar"la alırsın

"Asra yemin olsun"ki,hüsrandasın
Aklın senaryonda,elin kandasın
Mazlumlara düşman nefse bendesin
Dengeyi bombalar "şer"le alırsın

Temiz bir yanın yok,metamelisin
Karanlık işlerin iğrenç elisin
Bulanık suların yıkan selisin
Katları,yatları "kir"le alırsın

Vicdan mahkemesi kurulur birgün
Bunların hesabı sorulur birgün
Hakkında hükümler verilir birgün
Oradan ilamı "ter"le alırsın

Selim Kaya

Tablo

baktığında
hayal kurabileceğin
en güzel tablo
duvarda asılı
resimsiz
boş bir çerçevedir

Selim Kaya

Tarzım Bu

Tarzım bu benim.
Yamaçlarına binbir zorlukla tırmanarak zirvesine ulaştığım beyaz saçlı dağların başını
terli parmaklarımla okşadım
İsteyerek bıraktım kendimi boşluğa,yuvarlandım.

Bir anahtar verdiler.
Kırk kapıdan otuzdokuzunu aç,kırkıncıya dokunma dediler.
Halbuki ben hiçbir kapıyı açmadım.Anahtarı kaybettim.Hızır bana gelerek kaybettiğim
anahtarı bana gösterdiğinde onun bana ait olmadığını söyledim.

Sahilde bulduğum "Alaaddin'in Lambası"nı bir kayanın üzerinde parçalarken,ummanda
batarak sulara gömülen dünyanın en muazzam hazinesini de böylece yitirmiş oldum.

Denizler kurumuştu.
Sahilde çırpınan balıklara acıyarak denizleri gözyaşlarımla doldurdum.Yüzme
bilmiyordum.Öğretmemişlerdi.İşte ben,o sularda boğuldum.

O kadar dostum vardı ki.Değerliydim.
Zaman geldi,ayağım sürçtü.Yere düştüm.Sakit oldum.
Beni aradılar.Üzerime basarak yürüdüler.
"Aradıkları ben olsaydım bulurlardı" diye düşündüm.

Selim Kaya

Tayfalar

O gemileri kovdum ben
Kıyılar ıssız,ıslak kum taneleri
Öylece bıraktı tayfalar ayak izlerini
Bir balığın çırpınışı
Kimıdadı yüreğimin mavisinde
Azaldı sular,çekildi gerilere,ve ben
Boğuluyodum nefessiz kalma korkusuyla
Bilmiyorum hangi sahiller,ve neresinde

.....
Martılar ve kocaman gagalı kuşlar
Batık gemilerin anbarlarından
Konserve kutuları taşıyorlardı
Yorgun kanatlarıyla
Gözlerden uzak,unutulmuş bir adaya
Unuttum,hangi paralel,hangi meridyen
Kovduğum tayfalar yaşıyorlardı
1980

Selim Kaya

Tut ki

Tut ki ölmüşüm
Bir kelebeğin
Şeffaf kanatlarından alarak
Sindirmiş bir başka böcek beni
Sonra bir sürüngenin bedeninde
Misafir olmuşum bir süre

Tut ki ölmüşüm
Yaprağın kılcal damarlarında
Bir mezar kazmışlar bana
Görünmez kürekleri olan
Meçhul yaratıklar
Kapatmışlar üzerimi

Tut ki ölmüşüm
Ve derken
Tut ki
Dirilmişim
Kendi rahmimde

Selim Kaya

Umudu yakalamak

Umudu yakalamak bir kelebeğin siyah benekli bembeyaz kanatlarında,o uçarken uçmak,konarken konmak nazlı bir gelinciğin yaprağına.Bir Nisan sabahı kırılmış dalularına düşen çiy tanesinde yakalamak umudu.Ağacın yüksek dallarından birine yapmaya çalıştığı sanat harikası yuvasına bakarak, kuşun mücadelesinde umudu yakalamak.Çöl rüzgarının kuruttuğı dudaklarımızın gözlerimizden inen iki damla yaşla buluşmasında umudu yakalamak.Bir tebessümde,hikmetli bir sözde,umudu yakalamak.Hiç sona ermeyecekmiş gibi devam eden karanlığın sabahın ilk ışıklarıyla dağılmaya başladığı an umudu yakalamak.Bir damla suya mahtaken, bulutların cömertce gönderdiği bereketli yağmurla ıslanan toprağın burnumuzu sızlatan kokusunda umudu yakalamak.Yakalanıp ta yitirilen umutların,gökkuşağının renkleriyle beneklenmiş kelebeklerin şeffaf kanatlarında, hala bizim onları yakalayabilmemiz için beklediklerini,bekleyeceklerini bilerek yeniden,,yeniden..yeniden umudu yakalamak.

Selim Kaya

Uyanacak mıyım?

Sabah olacak mı Allah'ım
Doğacak mı
Güneş bir daha
Bir daha
Uyanacak mıyım?

Selim Kaya

Uyanmasınlar

Söyleyin yıldızlara uyanmasınlar
Gözyaşlarım onlardan daha güzeldir
Kıskanırlar

Selim Kaya

Uzaktayım

1.
Olabildiğince uzaktayım dünyadan
Ve kendimden,asırlardan beri
Gözlerim bir tuzağa yakalanmış
Başka serüvenlerin peşinde beynim
Bir mayın var hücrelerimin birisinde
Neden,nasıl yerleşti,kim koydu bilmiyorum
Şahdamarımda fırtınalar kopuyor
Oysa,uzak mesafelerde bedenim

2.
Bir sırrım vardı,unuttum
Bitti gerçekliğim
Yollar üzerimden geçiyor,aptal trenler
Ne yeri ne zamanı tırlar üzermden geçiyor
Tanklar,ölüm makinaları
Ve dağ yamaçları,vadiler
Kuşlarını,çiçeklerini geri istiyor benden
Dereler,okyanuslar,toprak
Suyunu bereketini istiyor
Bulutlar gözyaşımı,rüzgar nefesimi

3.
Oysa,olabilğince uzaktayım
Kendimden
Çağlar geçiyor üzerimden

Selim Kaya

Ümidi Yakalamışım

Ümidi yakalamışım,bırakmam
Sımsıkı tutmuşum elinden
Gökyüzü açık,ufuklar net
Al götür,nereye istersen
Ümidi yakalamışım,bırakmam

Ümidi yakalamışım,bırakmam
Başağa durmamış olsa da ekin
Toprak buğu buğu,görüyorum
Buğusundan belli,gözlerimin
Ümidi yakalamışım,bırakmam

Ümidi yakalamışım,bırakmam
Doğacak güneşi düşünüyorum
Gecenin bilinmeyen bir yerinde
Tanyeri ağarır gibi,görüyorum
Ümidi yakalamışım,bırakmam

Ümidi yakalamışım,bırakmam
Yüreğim götürdüğü yerde dursun
Masal mı,anlatma,istemem
Yine o eski ezanlar okunsun
Ümidi yakalamışım,bırakmam

Ümidi yakalamışım,bırakmam
Eski sevdalarım depreşebilir
İznik'te sıradan bir bey çadırı
Bedir'de belli-belirsiz bir kabir
Ümidi yakalamışım,bırakmam

Ümidi yakalamışım,bırakmam
Neye özlem duysam görürüm
Gökler,nasıl açılır dualarıma
Nereye uçar kuşlar,bilirim
Ümidi yakalamışım,bırakmam

Selim Kaya

Yarasalar

yarasalar
evlerine dönüyorlar
belli...
bir tehlike var
 "gün ışıyor..."
 "gün ışıyor..."
 "gün ışıyor..."
belli,bir tehlike var

Selim Kaya

Yarım Elma...

Ne toprağı kucaklar gibi
Salkım saçak eğilmiş
Meyve yüklü dalınızda
Ne,binbir derde deva balınızda
Ne de,kuş sütü eksik sofranızda
Gözüm yok, amcalar

Oysa,bir ukde yerleşti içime
Anlatamayacağım kadar belirsiz
Göremeyeceğim kadar puslu
Dokunamayacağım kadar uzak
Tuhaf bir şey
Bir şey,dilimin ucunda
Taş gibi
Düştü,oturdu
Sonra
Dipsiz kuyularından birine
Yüreciğimin
Daldı
Daldıkça daldı

İnanın bana,amcalar
Gönlüm sadece
İnanın,gönlüm sadece
Yarım elmada kaldı

Selim Kaya

Yıldızlar

sallanır durur
göğünde yüreğimin
bin ampullu avize
ağır ve taşınmaz
ezileceğimden korktuğum

bir mermerin ihtişamlı ağırlığı

şu ilerde yanıt bekler gibi
duygularımdan
gülümsemeye çalıştığım meftun
buğulu gözlerim
ağırlaşan göz kapaklarımın altında
uykulu gözlerim

ötelerden el eder
çocukluğum
rüzgarın önünde bir mum alevi gibi
çaresiz
söndü sönecek
içim kıpır kıpır baktıkça
daha,daha ötelere
sanki onu
tekrar buldum gibi
adımı tılsımlı yazılarla
kayan bir yıldızın ışığında
okudum gibi

uzaklarda bir yerlerde
gençliğim asılı
okul,askerlik ve diğer yıllar
onbinlerce ışık yılı uzaklardan
selam gelir
görünmez kuşların kanatlarıyla
işte karşımda açılmış sayfaları
günlüğüm
canlanıyor hatıralar

şurada çoban yıldızına komşu
sanki kopmaya hazır yörüngesinden
kaymaya,başka boyutlara
özlemlerim,özlediklerim
göz kırpıyor,nafile
oysa kalbim,oysa kalbim
her an uçmaya hazır
yerimden
yolculuk nereye

tam üzerinde başımın
öyle yakın ki bana
uzansam tutacağım sanki
duygularım,koruyucu meleklerim

hep ihtyacım olacak sizlere
ruhumu yıkayan ışığınıza

ulaşamadığım hedefleri
kodlamıştım galaxilere
yıllar önce
seyrettikçe huzur bulduğum
gizeminde samanyolunun
Yunus'un şiirlerini
fasılasız okuduğum
nemrudun fenerini üflediğim gece
ateşi de söndü masamdaki mumun
uyumuşum

Selim Kaya

Yür' Git Dediler

Maziyi bugünü yaşadım,bitti
Bir iz sürüyordum,sür git dediler
Bu iniş yokuşlar canıma yetti
Sağa sola bakma,yür' git dediler

Uzak ihtimaller,çetin bilmece
Zorluklar yolumda sanki imece
Kendi ağırlığım olsa sadece
Al şu yükü de sar,git dediler

İradem buz gibi,yüreğim karlı
Kalemim sicilli,sayfalar kirli
Dudağım kilitli,elim zincirli
Kilidi,zinciri kır git dediler

Bir okun hedefe erişi gibi
Aşığın maşuğa varışı gibi
İpliğin yumağa sarışı gibi
Sabrını kahrına kar git dediler

Selim Kaya

Zaman ve Ben

Neresindeym
zaman adlı boyutun
Zaman içimde
Geri tepen namlu

Kolum tutulmaz ki
Parmaklarım oynamaz
Ağır ve kırılgan
Görülür belki
Kuyruklu yıldızın kanatları
Belki,ansızın

Kuşlarla uçtu
Ezberlediğim kelimeler
Ve zaman kaldı geriye
Onu götüremezler

Uğraşma boşuna
Yakarışın
Git tanrına
Çağlara karşı

Selim Kaya

Zamanı Durdur Rabbim

Birazdan tepelerin ardında kaybolacak olan güneşin son ışıklarıyla bulutlar, kamaşan gözlerini oğuştururken paletindeki renklerle günün sanat harikası resmini çiziyordu. Daha gerilerde dağınık saçlarına akşamın gölgesi vurmuş, elinde tuttuğu kızıl saplı tarağını, okşar gibi başında gezdiriyordu. Gene yorucu bir günün ardından tanık olduğu fakat bir türlü akıl sır erdiremediği vahşet tablolarını günlüğüne kaydederken sıcaktan kavrulan toprağı biraz olsun serinletebilmek için rüzgarla anlaşarak yağmur damlalarını gönderiyordu.

Filistinli çocuk, üzerine oturduğu toprağa gömülü füze parçasınından güneşin batışını seyrederken, bedenini alev alev yakan bunaltıcı sıcaklığı hissetmiyor, sadece o muhteşem renk cümbüşünde hayallerini seyrediyordu. Düşen yağmur damlaları göz çukurlarından yanaklarına inen gözyaşlarıyla birleşiyor; aslında görmüyor, hissetmiyor, şimdiden, yarın sabah yeniden doğacak olan güneşin hangi felaketleri getireceğini düşünüyordu. "Keşke güneş şu anda tepe ile buluşmak üzere olduğu yerde kalsa, hiç kımıldamasa yerinden, hayalleriyle avunduğum güzel günlerin resmini çeksem ufka bakarken. Anavatanım, babavatanım Filistin'imın kurtuluşunu görebilsem. Ne olur, Allah'ım, ne olur, zamanı durdur, hayal kuracak kadar zamanı durdur Rabbim" diye dua ediyordu.

Güneş vuslata ereceği tepeye iyice yaklaşmıştı. Çocuk gözlerini iyice kısarak onu gözlerinde hapsetmek istiyordu. Kirpiklerinin arasından sızan huzmelerini gördüğü güneş kaybolmuştu. Acıarla geçen günün anılarını kendisine tekrar tekrar hatırlatacak olan akşamın karanlığı Filistin toraklarının üzerine karabasan gibi çöküyordu. Biraz uzağında gümüş kanatlı uzaylı kuşlar köyünü cehennem meşaleleriyle aydınlatıyordu.

Selim Kaya